

Tidskrift för
aktuella UFO-
händelser och
ökad kunskap
om UFO-feno-
menen.
Organ för
Riksorganisa-
tionen UFO-
Sverige.
Utkommer med
6 nr/år.

UFO

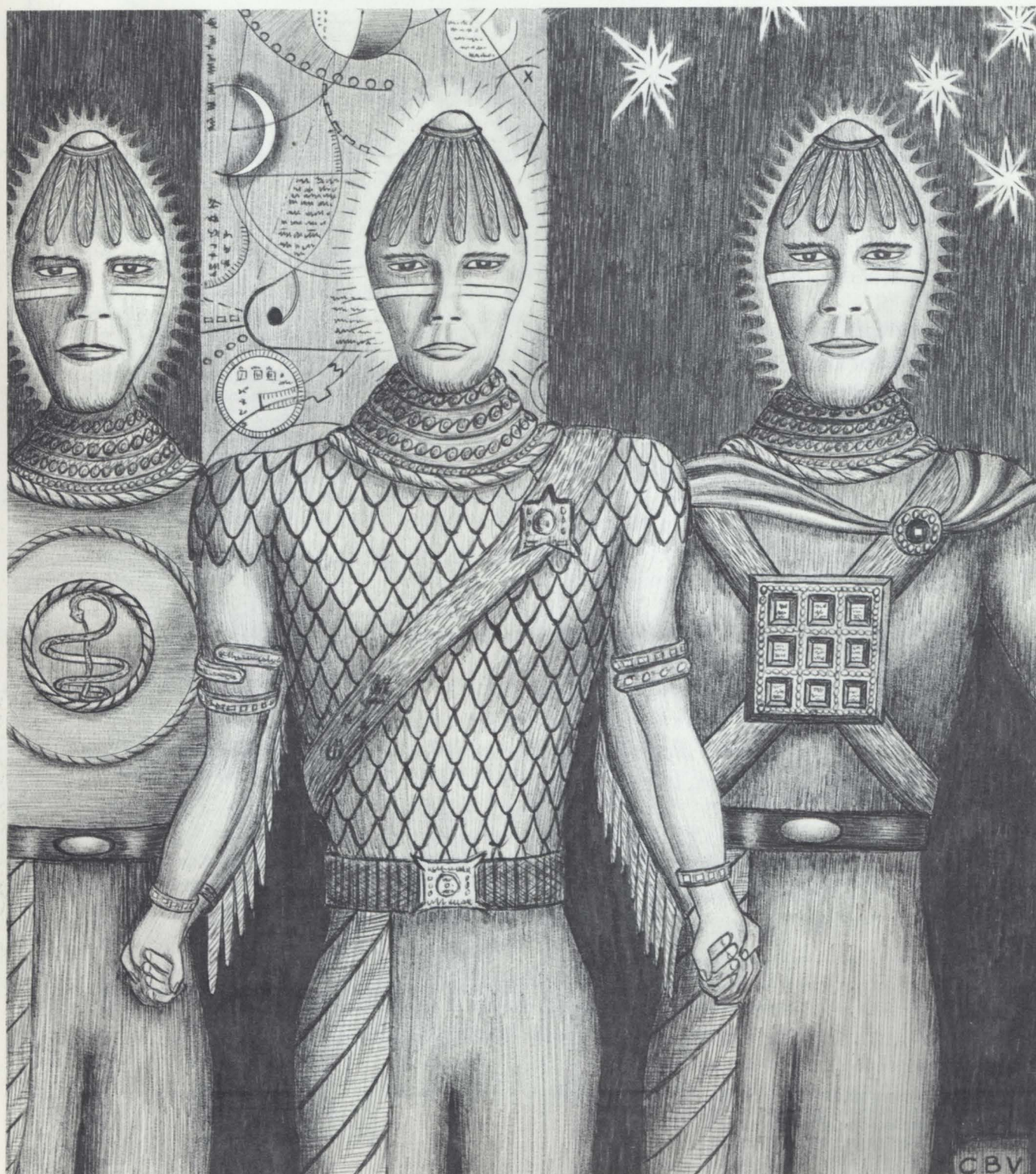
Unidentified

Flying Objects

INFORMATION

NR 3
1976
ÄRGÅNG 8

ARBETSGRUPPEN FÖR UFO-ÖST

UFO-Information kan som första tidning lämna en redogörelse för det omtalade Vallentuna-fallet. Teckningen visar de halvgenomskinliga varelser som den 41-årige mannen konfronterades med. III C B Vos.

Redaktionens adress:
Lagmansberga Brunnsgård, 596 00 Skänninge

I redaktionen

Olle Öhman — Bevakning av utländska publikationer. Översättningar, textbearbetning, redigering.

Tel. 0340/532 57

Jan Lind — Planering av tidskriftens innehåll.

Tel 013/11 24 66

Övriga medarbetare:

Lars Nilsson, Florent Sickenga,

Thorvald Berthelsen, Jan-Ove Sundberg, Thomas Ö Orr.

Lay-out

Olow Petersson

Ansvarig utgivare

Carl-Axel Jonzon. Tel 0142/440 30

UFO-information

Trycks och utges av Centralgruppen för Riksorganisationen UFO-SVERIGE Box 311, 591 03 Motala 3.

Prenumeration och medlemskap

Postgiro 8 43 25-0 C A Jonsson. 45 kronor helår.

• UFO-Information är framställd på eget tryckeri. Allt arbete med denna tidskrift — redigering, planering, tryckning m m — sker ideellt och oavlönat.

• För artiklarna svarar författarna.

• UFO-Sverige är en ideell samarbetsorganisation för UFO-intresserade.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Nytt ismysterium vid Gytterp!	4
Diskus överraskade fiskare	8
Vallentunabo "testad" av UFO-besättning	9
UFO studerar Alnös morgontrafik	11
Venus är inte jordens spegelbild	12
Resultatet av Riksstämman	14
Informationsevenemang och utåtriktad verksamhet	15
Ung fransman mötte humanoider två gångar	16
Astronom bekräftar argentinska UFO-observationer	18
Cigarrformat-föremål passerade två år i följd	19
UFO-iakttagelse över Örebro år 1928	20
Vetenskapsman påstår att UFO:n existerar	21
Landad farkost insvept i gnistregn	21
Atomkrig utplånade gammal planet	22
11 flygande skivor kom susande	22
Fakta och teori kring antimateria	23

Bidrag från läsekretsen i form av artiklar och diskussionsinlägg mot-
tages tacksamt.

För att underlätta den redaktionella bearbetningen, bör manuskrip-
ten skrivas med största möjliga radavstånd på maskinen. Var god
observera att manus endast skrivs på bladets ena sida.

Bidrag kan sändas direkt till: UFO-SVERIGE, Box 311,
591 03 Motala 3"

UFO-information för synskadade

Vår medlemstidning finns fr o m detta nummer som taltidning på c-60 kassetter. En stor efterfrågan, från främst synskadade radioamatörer, av fortlöpande nyheter i UFO-frågan har länge funnits.

Nu läses vår medlemstidning in på band som taltidning. Det är medlemmar inom Köpings UFO-förening, som sköter inläsningen av tidningen. Även annat intressant UFO-material från böcker och tidskrifter läses in. Vidare finns intressanta föredrag, panel-diskussioner, radioprogram etc att tillgå. Verksamheten är såle-des avsedd enbart för synskadade och andra personer med handi-kapp, som försvårar visuell läsning.

Utlåningen av detta material administreras av Lars Görans-son, själv synskadad radioamatör med signalen SM5FFQ.

Har ni synskadade vänner i bekantskapskretsen som är intres-serade av UFO-frågan, så bed dem vända sig till Lars Göransson, Rydsvägen 298 A, 582 50 LINKÖPING, telefon 013/17 01 43.

A B C

=BOKEN FÖR MÄNNISKANS UTVECKLING

Del 1. av Jan Sandell

Upptar de viktigaste grundreglerna för upp-
byggande av det nya mänskliga samhället.

Del 2 och 3 (ej färdigt men under utarbetning)
Tar upp miljöförstöring, karmalagen (orsak
och verkan), djurplågeriet, meditation, fram-
tidens samhälle, nya tekniska forskningar om
universums skapelse och framtidens rymd-
resor med ny teknik.

Pris Del 1 kr. 3:— (moms inräkn.) + porto.

Härmed beställes st. böcker Del. 1

Namn

Adress

KOSMOS

Box 9315, 541 03 Skövde 3

Din insats för UFO-saken ...

Vad kan den enskilde medlemmen i UFO-Sverige göra för organisationen? Lite eftertanke säger oss att det är åtskilliga saker man kan bidra med, och som medlem bör du givetvis försöka hjälpa till efter bästa förmåga. Det är ju så, att om vi alla hjälps åt blir resultatet både större och bättre!

Inställningen hos allmänheten har förändrats: i dag kan man, utan att bli betraktad som mindre vetande, agera i UFO-frågan. Lokaltidningens redaktion kan t. ex. uppvaktas med förslag om artiklar och inlägg i UFO-saken. Om du tar telefonkontakt skall du inte glömma att samtidigt lämna adress och telefonnummer, så att redaktionen har möjlighet till fortsatt kontakt när något aktuellt dyker upp.

Du kan också själv skriva insändare under "Ordet fritt" e. dyl. Passa även då på att i notisen uppge adress och tala om vad tidningen heter och var riksorganisationen finns.

Det är ett av många sätt att vinna anhängare – och prenumeranter!

Bilister och vägförare kan uppmärksammas på UFO-frågorna genom skyltar, som placeras på väl synlig plats, och med berörda myndigheters tillstånd.

Och givetvis kan du lämna ekonomiska bidrag. I det sammanhanget vill vi förresten passa på att tacka för de frivilliga bidrag vi redan fått. De kommer väl till pass och hjälper till att trygga den fortsatta utgivningen av UFO-Information. Utan detta ekonomiska stöd från våra läsare och gynnare hade tidningen troligen inte kunnat hållas vid liv.

En annan viktig sak är att snarast ta kontakt med riksorganisationen så snart Du läser om någon UFO-händelse i pressen. Om vi får besked i tid och alltså snabbt kan komma till platsen underlättas vårt utredningsarbete. Fråga också gärna vänner och bekanta om de varit vittne till något fenomen av UFO-karaktär och vidarebefordra eventuella händelser till oss.

Påpeka att problem av det här slaget på ett sakligt och intresseväckande sätt behandlas i UFO-Information.

Reklammateriel kan rekvireras från oss och delas ut i brevlådor eller på gatan. Under sommaren kommer f. ö. reklambroschyrer att tryckas.

Det finns som synes åtskilligt man kan göra för att sprida kännedom om vår organisation och vår tidning – och ett av de största problem mänskligheten någonsin ställts inför.

Glöm inte heller vår stillbildsserie, som kan lånas från oss och visas för allmänheten. Använd f. ö. din egen uppfinningsförmåga och uppslagsrikedom och du skall se att det knappast finns någon gräns för vad man kan uträtta – om bara viljan finns!

Till sist: trevlig UFO-sommar med massor av aktiviteter för våra medlemmar. Hör av er!

JONZON

Nytt ismysterium vid Gyttoorp! Vad är det som händer på våra isbelagda sjöar?

AV JAN-OVE SUNDBERG

Den mystiska fyrkantvaken i isen på sjön Glåma i Norge. Från vänster ses överstelöjtnant Björn Boye, major Einar Baekken samt Amund Eng. Copyright: Brynjulv Aartun

Vaken mäter enl. Kjell Christensen (NUFOC-syd), omkring 1.20 i sida. De tre mindre fyrkantiga hålen i tre av hörnen mäter 25 cm i längd och 15 cm i bredd. OBS: "Sotpulvret" som hittades vid vaken är under analys genom NUFOC:s försorg. Ill. Henrik Pedersen

I förra numret kunde ni läsa om en UFO-landning på sjön Vikern vid Gyttoorp. Den energimängd som åtgått för att alstra den märklige kristalliseringen av isen, beräknad med en verkningsgrad av 20 procent, är hela 24.000 kilowattimmar!

Överallt i Sverige har genom åren inträffat oförklarliga händelser på våra isbelagda sjöar. Militära instanser har gjort noggranna undersökningar av fallen. Allt har hemligstämplats.

Den 30 mars i år inkom rapporter om en oförklarlig vak, inte långt från landningsplatsen från den 21 januari, på sjön Vikern vid Gyttoorp.

Vi börjar med denna senaste händelse och presenterar sedan en rad mystiska fall som alla har ett gemensamt: de tilldrar sig på isbelagda sjöar!

Vaken på sjön Vikern vid Gyttoorp upptäcktes den 30 mars, två dagar för tidigt för att vara ett aprilskämt. Det märklige med den cirkulära vaken är att iskanterna, då den upptäcktes, var jämnt tjocka runt om. Den hade inte uppstått av någon undervattensström. Det fanns ingen issörja i vaken, inga uppkastade isblock på den omkringliggande isen. Däremot fanns tre rektangulära flikar i den annars cirkulära vaken. Den 20 meter stora vaken verkade smält eller utskuren ur isen.

Grodmän gick ned

Lördagen den 10 april ryckte ett 25-tal personer från UFO-Sverige, förstärkta med grodmän från Karlskoga Sportdykar-klubb, ut till den märklige vaken. Som undersökningsledare fungerade Owe Lewitzki från Karlskoga UFO-förening och Erik Pettersson från Köpings UFO-förening.

Väl på plats tog man prover på en gråaktig substans som fanns i vaken. Denna substans är nu föremål för laboratorieundersökningar, men behöver inte ha något samband med vakens uppkomst. Under dagen företogs ingående mätningar och undersökningar av botten under vaken och i två referenshål, 15 resp. 30 meter från vaken.

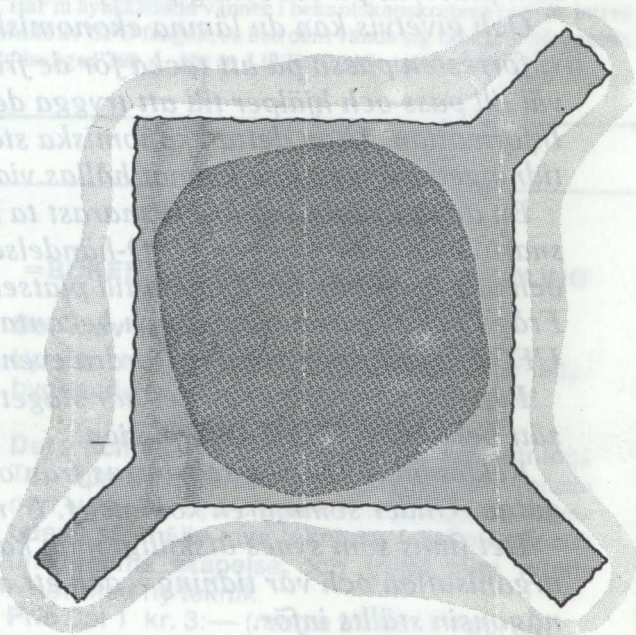
Undersökningarna visade att det inte är fråga om någon "naturlig" vak. En naturligt uppkommen vak är som bekant mycket lömsk när det gäller istjockleken. Längst framme vid kanten kan den vara mycket tunn. Den undersökta vaken har ett helt annat utseende. Här är istjockleken (20 cm) densamma ända fram.

Utredningen fortsätter, bl a skall man höra flera personer boende vid stranden. Natten till den 30 mars vaknade de av ett oljud som påminde om kraftig storm. När de gick upp för att kolla läget stod träden helt stilla och det var kav lugnt.

Liknande i Norge

Den 23 januari i år upptäcktes av befolkningen vid sjön Glåma i Norge ett märklige hål i isen. Detta är dock mindre och mäter ca 90x90 centimeter. I tre av hörnen finns rektangulära flikar, ca 25 cm långa och 15 cm breda. Isen var 30 till 40 cm tjock och runt den fyrkantiga vaken hittades en mörkgrå pulverliknande substans som nu undergår kemisk analys.

Ett par makar som bor nära sjöstranden berättar, att den kväll man tror vaken uppstod, uppförde sig deras hund oroligt och de hörde ett ljud som från en minsprängning. När frun om morgo-

nen tog en promenad upptäckte hon vaken. Hon lade märke till att det inte fanns några fotavtryck, släpmarken eller liknande i närheten av hålet. Snön var ren och orörd.

Då händelsen blev känd, sände norska försvaret ut en jeep lastad med en vattenkikare, en överstelöjtnant och en major, vilka företog en undersökning tillsammans med traktens polisman.

Man kom fram till, att vaken inte utgjorde någon fara för Norges säkerhet. Eftersom den knappast kunde ha orsakats av en fyrkantig meteorit avfärdade överstelöjtnanten med en axelryckning det hela som orsakat av en strömvirvel.

Om detta är förklaringen är vaken gjord av en fyrkantig strömvirvel med utväxter. (Kredit: UFO-Nyt 2/1976).

Göran Jansson och Per Anders Nalfelt från Karlskoga Sportdykarklubb tog bottenprover
Foto: Bengt Fransson

En rad liknande fall

Ovanstående isvakar skulle knappast intressera oss i så hög grad om man inte kunde se ett samband: De är bara de senaste i en lång rad liknande händelser.

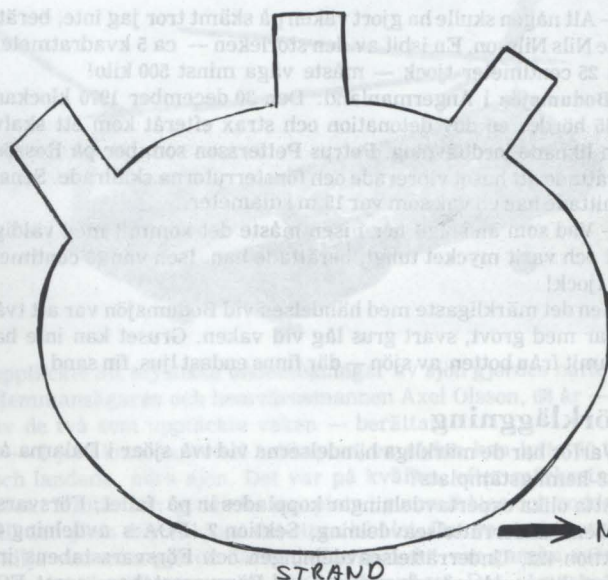
På 36 år har ett 20-tal oförklarliga isvakar rapporterats, men sannolikt kan den rätta siffran vara tre gånger så hög. Alla händelser kommer inte till allmän kännedom. Man drar sig för att berätta vad man sett, av rädsla för att inte bli tagen på allvar.

Mycket tyder på att dessa märkliga isvakar har orsakats av UFO-fenomenen och det förefaller som om Försvarets Forskningsanstalt faktiskt varit inne på samma tankegångar, även om man försökt mörklägga alla undersökningar som gjorts.

FOA erkänner inte att man tar UFO-forskningen på allvar. Men dåvarande försvarsministern Sven Andersson erkände den 27 juni 1972 i ett uttalande till Sveriges ufologer att det finns hemliga arkiv som kommer att öppnas om någon forskare börjar ägna sig åt fenomenet!

— När någon i det här landet är villig att bedriva en seriös forskning om de sk oidentifierade flygande föremålen kan jag garantera att vi öppnar våra arkiv, yttrade Sven Andersson. Men en viktig förutsättning är att professorer från en fakultet kan rekommendera den eller dessa personer som vill forska och att forskningen resulterar i en trebetygsuppsats eller en doktorsavhandling. Då, men först då, lättar vi på sekretessen kring fenomenet UFO.

Skissen visar hur den 20 meter stora vaken vid Gytterp såg ut när den först upptäcktes.

FOA har förnekat att de hemliga arkiven finns. Men försvarsministern bekräftade. Rapporterna om de mystiska vakarna ingår sannolikt i ett stort material som en dag kommer att läggas fram och kanske förklaras....

Följande kan kanske ge en vink om vad som hittills hänt:

- **Sjön Svartacksen**, några mil nordväst om Rättvik: Den 7 januari 1973 hittade Hans Eskils en perfekt cirkelrund vak som var sex meter i diameter. Isen var ca 20 cm tjock. Grodmän som skickades ner konstaterade att det på botten fanns en krater på ca 1,5 meters diameter och 2–4 decimeters djup. Ingen har kunnat förklara vaken.

- **Fjällsjön** ca sju mil från Dorotea i Västerbotten: Räddningsmanskaper som letade efter ett försvunnet privatflygplan hittade den 11 april 1969 en 30 gånger 50 meter stor vak. Man trodde att flygplanet störtat i sjön och skickade ner grodmän. Men ingenting stod att finna som kunde förklara vaken.

- **Sälsjön** i Gästrikland. Den 18 april 1970 fick Otto Edlund från Hofors syn på en märklig rödbrun vätska som täckte hundra meter av isen. Sedan upptäckte han ett fem meter stort, cirkelrundt hål i den bottenfrusna isen. Prover av den rödbruna vätskan skickades till Försvarets Forskningsanstalt (FOA) för analys. En kvällstidning uppgav att FOA:s testresultat visade att vätskan sannolikt härrörde från en av Apollo 11:s bränsletankar. Detta dementerades av FOA, som förklarade att man inte tänkte ta sig an fallet. Rymdkontrollen i Houston förklarar det vara osannolikt att en bränsletank från Apollokapseln skulle ha landat i Sverige. FOA vägrar i dag att kommentera händelsen.

- **Handbergstjärnen** utanför Arvidsjaur: Direktör Ove Marklund från Bergsviken upptäckte den 23 oktober 1968 en jättevak som var 30 meter i diameter. — Det förefaller som om något med fruktansvärd kraft slagit igenom den mer än 30 cm tjocka isen, sade han. Detta något måste ha kommit från rymden!

- **Roxen** i Östergötland: Lördagen den 29 december 1973 hittade fiskaren Nils Nilsson i Kungshäll en gåtfull, triangelformad vak på sjön. Han trodde först att vaken uppkommit av naturliga orsaker men sedan blev han förbryllad. Isblocket från vaken låg 8 meter därifrån med ovansidan uppåt! Vakens kanter var helt släta som om någon skurit ut den.

Nytt ismysterium vid Gyttoorp! Vad är det som händer på våra isbelagda sjöar?

Isen på sjön Gläma i Norge. Från vänster ses överstebojtnant Björn Boys, major Einar Baekken samt Amund Eng. Copyright: Brynildt Aarsnes

— Att någon skulle ha gjort vaken på skämt tror jag inte, berättade Nils Nilsson. En isbit av den storleken — ca 5 kvadratmeter och 25 centimeter tjock — måste väga minst 500 kilo!

○ **Bodumsjön** i Angermanland: Den 30 december 1970 klockan 22.45 hördes en dov detonation och strax efteråt kom ett skalv som liknade jordbävning. Petrus Pettersson som bor på Rossön berättade att huset vibrerade och fönsterrutorna skallrade. Senare hittade han en vak som var 15 m i diameter.

— Vad som än slagit ner i isen måste det kommit med väldig fart och varit mycket tungt, berättade han. Isen var 40 centimeter tjock!

Men det märkligaste med händelsen vid Bodumsjön var att två högar med grovt, svart grus låg vid vaken. Gruset kan inte ha kommit från botten av sjön — där finns endast ljus, fin sand.

Mörkläggnin

Varför har de märkliga händelserna vid två sjöar i Dalarna år 1968 hemligstämplats?

Atta olika expertavdelningar kopplades in på fallet: Försvarsstabens underrättelseavdelning, Sektion 2, FOA:s avdelning 4, Sektion 422, Underrättelseavdelningen och Försvarsstabens interna dito, underrättelsearkivet vid Försvarsstaben samt FO-staben i Falun.

När undersökningen var klar gick förklaringarna starkt isär. Försöker man i dag få klarhet i de oupplärade händelserna är de ansvariga "oanträffbara" eller hänvisar till andra — lika oanträffbara — instanser.

Det var söndagen den 17 mars 1968 som det första mysteriet inträffade.

Strax efter midnatt gick Emanuel Olsson i Särnaheden upp och kokade kaffe. Av någon anledning kunde han inte sova. Han satte sig vid fönstret och betraktade den mörka natthimlen.

Just när han slagit upp sitt kaffe kom ett rödaktigt, lysande klot farande över den närbelägna sjön Hedefjorden. Klotet, som var uppskattningsvis 3—4 meter i diameter, flög på en höjd av cirka 10 meter.

Det mystiska klotet hade ungefär samma fart som en helikopter och tycktes komma in över sjön söderifrån. Emanuel Olsson öppnade fönstret, men några ljud från klotet kunde han inte höra. Han fick emellertid ett bestämt intryck av att det var någon sorts maskin som stod under intelligent kontroll.

När föremålet hunnit till mitten av Hedefjorden försvann det spåröst.

— Det bara försvann... i tomma intett, berättade Emanuel Olsson. Jan hann aldrig se vart det tog vägen. Men jag tvivlar på att det höjde sig och steg upp i luften.

Hela sängen skakade

Några timmar senare, omkring klockan 5.30 på morgonen, väcktes befolkningen vid Hedefjorden av en fruktansvärd smäll som skakade husen och fick marken att gunga. Edvin Svensson, som bor ca en kilometer från sjön, trodde det var jordbävning. Emanuel Olsson som nyss hade somnat vaknade av smällen och trodde det var jordens undergång.

— Hela sängen skakade och i vardagsrummet halkade tavlorna ner och hängde snett. I köket hoppade kastrullerna på spisen. Min fru blev livrädd. Jag öppnade fönstret och stirrade förskräckt ut åt sjön, men kunde inte upptäcka något som kunde sättas i samband med den fruktansvärda smällen. Men det är klart att jag genast tänkte på det mystiska klotet jag hade sett tidigare på natten... för en underlig mackapär, det var det fasicken i mej.

Den mystiske fyrkantvaken i isen på sjön Gläma i Norge. Från vänster ses överstebojtnant Björn Boys, major Einar Baekken samt Amund Eng. Copyright: Brynildt Aarsnes

Vaken mäter enl. Kjell Christensen 15 meter i diameter

Avdelningsdirektör Arne Moberg vid Is och Grumlighetsavdelningen inom SMHI i Norrköping tror inte att det är något mystiskt med de många jättevakarna i isen

Copyright: Kenneth Samuelsson/Fotolarm, Motala

Tre dagar senare kom Olssons granne, Henning Persson, åkande på skoter längs den 6 mil långa och 400 meter breda Hedefjorden. Framför honom låg nu plötsligt en gigantisk, oförklarlig iskrater som mätte 375 kvadratmeter!

— Det var på håret att jag kört ner i den, berättade han. Jag stannade skotern i sista sekunden. Jag har sportfiskat på sjön i många år men aldrig sett något som detta. Isen var en meter tjock och "något" hade grävt ut den här kratern som var 60 centimeter djup.

Det märkligaste var att kraterns kanter var alldeles jämna. Det tyder på att den inte uppstått av naturliga orsaker, t ex spänningsförhållanden i isen. När Persson inspekterade hålet närmare såg han att det fanns ett svart pulver runt omkring det. Ett pulver som liknade sot. Samma pulver sågs tre år senare vid jättevaken i Bodumsjön.

Hemligstämpling

Iskratern vid Hedefjorden kom inte till myndigheternas kännedom förrän nästa märkliga fall inträffade ett par veckor senare — den 2 april — vid sjön Upprämen, 15 mil söderut. Då hittade man Sveriges hittills största mystiska vak som mätte hela 500 kvadratmeter!

Medan den militära utredningen om Upprämen pågick fick man också besked om iskratern på Hedefjorden. Polisman Ake Palm i Särnaheden rekvirerade förstärkningar från Försvarsstaben i Stockholm för att undersöka den märkliga kratern. Grodmän, militär person med utrustning och en observatör från Försvarets Forskningsanstalt (FOA) kom till platsen.

Befolkningen vid Hedefjorden sade senare att FÖRSVARSTABENS UNDERSÖKNING AV ISKRATERN OMGAVS AV STORT HEMLIGHETSMAKERI OCH ATT MANNEN FRÅN FOA gav order om strikt tystnad. Detta har sedan dementerats av FOA. Grodmännen som undersökte botten under iskratern fann att den var högst onaturlig, "slät som ett golv". Man fotograferade fenomenet med undervattenskameror men vad man senare fick ut av filmen har aldrig offentliggjorts, filmerna har nämligen hemligstämplats på order av Försvarsstaben. Även detta har dock dementerats.

Henning Persson:

— Iskratern hade uppkommit på det djupaste stället i sjön. Det var hela 20 meter djupt på den plats där grodmännen gick ner. Botten där är mestadels fast, med grus, det finns ingen dy att tala om. Vad ingen av oss förstår är varför man fotograferade det

här bottenavsnittet med undervattenskameror och varför vi fick tillsägelse att inte lägga oss i militärens arbete.

Grodmännen tog även upp botten slam berättar Ake Gustavsson i Särnaheden. Han fick senare order av polisen att skicka två sådana provflaskor som glömts kvar till Försvarsstabens säkerhetsavdelning i Stockholm. Man sade att proverna skulle analyseras och att Gustavsson som tack för hjälpen skulle få veta resultatet av analysen. Men i dag, åtta år senare, har han fortfarande inte hört något från de militära myndigheterna.

Överingenjör Tage Eriksson vid FOA förnekade att man har något att dölja i fallet Hedefjorden.

— FOA var inte, jag upprepar inte, inkopplat på fallet, men jag vet att vi ändå fick hand om några slamprover som grodmännen tog upp ur sjön. Vad dessa prover visade känner jag inte till. Men jag antar att man inte hittade något utöver det vanliga. Någon officiell rapport om fallet Hedefjorden finns inte. FOA har inget intresse i fall av den relaterade arten.

Uppgift står mot uppgift. Försvarsstaben vill inte uttala sig.

Mystiken är total, sade överste

Efter upptäckten av vaken i sjön Upprämen gjordes en ny undersökning. Vaken i Upprämen upptäcktes av två pålitliga hemvärnsmän från Andersviksberg. Männen — Axel Olsson och Otto Lekare — hade gått ut den 1 april för att fiska röding. Men något fiske blev det inte för ute på sjön hittade de ett jättehål i isen. Vaken var mer än 500 kvadratmeter stor.

Olsson och Lekare var inte kända för att syssla med aprilskämt, men för att bli trodda väntade de med att anmäla saken till polisen till nästa dag, den 2 april. Polisen kopplade omedelbart in försvaret. En militär undersökning gjordes men man kunde inte lösa gåtan med jättevaken.

— Mystiken är total, sade överste Curt Hermansson vid FO-staben i Falun. Oversten kom till Upprämen i helikopter tillsammans med generaldirektör Martin Fehrm från FOA.

— Man kan bara spekulera över hur det stora ishållet har uppkommit, fortsatte översten. Några spår på isen runt hålet fanns inte, bara jättelika isblock som vittnar om en oerhörd kraft. En dynamitsprängning är utesluten, det skulle behövts hundratals kilo dynamit för att åstadkomma en sådan här sprängning. Hålet verkar också för stort för att ha åstadkommit av en meteorit. Tanken på en störtande satellit är också avlägsen, men inte alldeles otrolig.

Två grodmän från brandkåren i Borlänge dök på order av de militära utredarna ner i den 13 meter djupa sjön för att undersöka botten under hålet. Man fann en märklig hård "skorpa" över slamlagret. Skorpan täckte samma yta som hålet. Grodmannen Sven Prästings har berättat att den var två millimeter tjock och föll sönder i småbitar när man tryckte på den med handen. Bitarna — som var rostbruna till fägen — lades i provflaskor som omhändertogs av militären.

En rapport om händelsen som gjordes av stabschefen Svante Thunberg avslutades då här:

"Det förefaller, om det är ett föremål från atmosfären eller utanför denna, som om det skulle ha kommit i brant parabelbana nordväst ifrån".

Nattliga helikopterbesök

I juni samma år — två månader efter upptäckten av jättevaken — började saker och ting åter hända kring sjön Upprämen. Folk i den lilla byn Andersviksberg — där det bor ca 200 personer —

En sådan här Vertol-helikopter — med lyftkapacitet på 50 ton — användes av försvarsstaben vid en nattlig topphemlig undersökning av sjön Upprämen sommaren 1968. Vad hittade man som var så extraordinärt att det hemligstämplades?

Foto: Bäragslagsbladet

upptäckte att mystiska undersökningar av sjön gjordes nattetid. Hemmansägaren och hemvärnsmannen Axel Olsson, 68 år — en av de två som upptäckte vaken — berättar:

— I juni kom en Vertol-helikopter, en sådan kan lyfta 50 ton, och landade nära sjön. Det var på kvällen, efter mörkrets inbrott. Militär och grodmän tog plats i gummibåtar och rodde ut till den plats där vi hittat det stora ishållet. Det var svårt att urskilja vad man gjorde därute, eftersom det var ganska mörkt, men det föreföll som om de letade efter något. Det såg också ut som om de visste var de skulle leta.

Ake Hermansson från Appelbo nära Andersbergsvik blev också vittne till de nattliga helikopterbesöken. Tio nätter i rad återkom helikoptern. Den tionde och sista natten var aktiviteten ute på sjön ovanligt stor men vad som hände därute vet man inte — stora bländande strålkastare hindrade all insyn.

F d befälhavaren för FO-staben i Falun, överste Curt Hermansson, bekräftar att Försvarsstaben på sommaren 1968 gjorde en ny undersökning av Upprämen. Dock inte att det skedde nattetid, som vittnena påstår. Varför undersökningen gjordes och vid vilken tid, känner översten inte till.

FOA vill inte göra något uttalande om händelsen. Överstelöjtnant Svante Thunberg vid FO-staben säger:

— Upprämen? Ja, den historien känner jag mycket väl till. Vi gjorde undersökningar och även mätningar av radioaktiv strålning, men någon sådan kunde inte upptäckas. Vi fann ingenting som kunde berätta om hur jättevaken uppkommit. Vad man långt senare kom fram till var, tror jag, att jordgaser eller något i den stilen åstadkommit hålet i isen.

Först den 20 januari 1973 meddelade FOA i en release sin version av hur den mystiska jättevaken på Upprämen hade uppstått:

"Då en reglerad sjö töms på sitt vatten på vintern uppstår det mellan isen och vattenytan ett lager luft. Då vattnet åter börjar fyllas på i sjön komprimeras luften så att en explosion uppstår. Detta var vad som hände på sjön Upprämen, söder om Malung i Dalarna i april 1968."

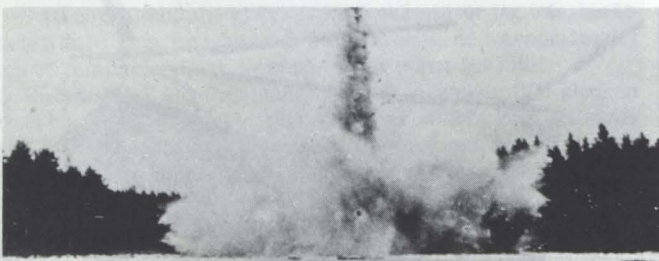
"Grumliga" förklaringar

Men mysterierna vid sjöarna i Dalarna har fortsatt. Den 1 januari 1974 hittade man länets nionde mystiska vak på sjön Råmen. Det var Lars-Erik Björk som fann den när han på morgonen gick ut för att rasta hunden. Vaken som låg ett 40-tal meter från land mätte 25 gånger 30 meter — men det märkligaste var att det vid sidan om den låg en mindre vak på ca 10 kvadratmeter. Och denna vak saknade helt isbitar. Isen hade spårlöst försvunnit! Två dagar senare upptäcktes ytterligare två mindre vakar.

Råmen är en märklig sjö, anser befolkningen omkring den. Det

Diskus överraskade fiskare

I Mars 1967 sprängde försvarets forskningsanstalt is på Sågsjön i ett experiment med prospekteringsarbeten för en seismologisk station. En laddning med 204 kilo trotyl gick åt för att spränga upp en 40 meter i diameter stor vak i den 30 cm tjocka isen – men vaken blev inte rund, utan taggig och mycket ojämn.

har länge ryktats att sjön är bottenlös och alla fiskare vet att den är oerhört farlig med massor av oväntade grund.

Det finns märkliga grynnor ute i sjön där man kan stå så att vattnet bara räcker en till knäna. Men någon meter åt sidan är det bråddjupt!

Finns det en naturligt förklaring till de märkliga vakarna? En specialavdelning inom Sveriges Meteorologiska och Hydrologiska Institut (SMHI) som kallas Is & Grumlighetsavdelningen har sysslat med problemet och avdelningsdirektör Arne Moberg har teorier om hur vakarna har uppstått:

— De beror på temperaturmotsättningar i isen. Luft kan komma in under istäcket på tre olika sätt och dessa tre sätt kan förklara samtliga "mystiska" vakar i isarna här i landet:

1) Vattnet i en älv kan virvla om så att fina luftblåsor piskas in i vattnet. Dessa kan sedan föras medströms och lägga sig som "luftkuddar" av åtskilliga meters diameter under isen. Där luften hindrar isen att nå vattnet blir den svag.

2) Vid isläggning av en sjö kan delar av sjön förbli öppna. Om vågor då rullar in mot iskanterna kan ibland luft föras in under dessa och bilda stora blåsor under isen.

3) I en del sjöar med dybotten kan sumpgas bilda blåsor under istäcket. De kan också frysa in i isen. Luftkuddarna kan ge upphov till fläckar där isen är svag. Men trycket inne i dessa luftkuddar är ringa och kan självfallet inte spränga kraftig is.

Vad är det då som spränger isen?

Experiment som gjorts av Försvarets Forskningsanstalt visar att det krävs en oerhörd kraft för att spränga en vak på 40 meter i diameter. Försöken gjordes vid Sågsjön i Värmland i mars 1967. Tre isvakar sprängdes i samband med avdelning 4:s prospekteringsarbeten för en seismologisk station. Ett skott på 204 kilo trotyl behövdes för att spränga en vak på 40 meters diameter genom ett islager på 14 cm kärnis och 16 cm porös is och issörja. Trotylladdningen spreds inte ut, utan placerades i en enda klump, 1,20 meter från sjöbotten (sjön var 6,6 meter djup på platsen), berättar laborator Börje Axelsson på FOA:s avdelning 4. Vaken blev inte cirkelrund utan var mycket söndersprängd och taggig i kanterna.

I de flesta fallen med de mystiska vakarna i Sverige har istäcket varit mycket tjockt. Luftkuddarna av sumpgas eller vatten har, som avdelningschef Moberg förklarade, inte tillräcklig styrka för att spränga tjock is.

Slutsatsen måste bli att de mystiska vakarna i de svenska sjöarna fortfarande är lika mystiska.

Håll alltså ögonen öppna inför nästa vinter och meddela oss direkt så fort ni får kännedom om märkliga isfenomen.

Att vara på alerten och omedelbart rapportera gäller givetvis även för sommaren. Då bör man se upp med mystiska avtryck och lämningar i terrängen, avbrutna trädtoppar efter lågflygningar och liknande.

Någon gång i juli-augusti sommaren 69 befann sig skåningen **Rickard Jansson** på besök i Flaka Lemland vid Vålöfjärden på Åland. Där blev han vittne till något som han vill kalla "ett besök från en främmande civilisation". Vad som egentligen hände, och vad det egentligen var som trotsade våra kända naturlagar, kan ingen säga. Men något var det, hävdar Jansson bestämt.

Den eftermiddag händelsen inträffade var det vindstilla, något fuktigt och mulet väder.

Rickard Jansson begav sig tillsammans med ett par vänner, Elisabeth Andersson och Tomas Blomsterlund i fiskebåt ut på fjärden för att meta. Vännen Tomas satt vid årorna, då han ropade till: "Se raketen!". Han pekade upp mot himlen mot ett föremål, som vid första anblicken liknade en raket försedd med hål, ur vilka eldslågor lyste. Föremålet steg uppskattningsvis 10–15 grader räknat från skogsranden och fortsatte tvärs över fjorden. De fiskande ungdomarna befann sig ca 200 m från föremålet.

Efterhand planade farkosten ut och ökade hastigheten. Skenet övergick från rött till blått och några ögonblick senare till silvervitt.

— När den passerade över oss, berättar Rickard Jansson, ställde jag mig upp och vinkade. Nu såg farkosten ut som en diskus, vars centrum verkade fast. Ut mot periferin blev skivan oskarp i konturerna. Omedelbart efter det att jag vinkat, ökade den hastigheten och steg otroligt fort. Mitt i accelerationen gjorde den en 90 graders sväng mot väster och försvann i denna riktning.

Det hela skedde ljudlöst.

Ingen var längre upplagd för fiske. Ungdomarna rodde hem. Tomas berättade, att han en gång stått vid sjöstranden och sett en liknande farkost komma flygande. Den flög alldeles ovan vattenytan och hade röda gardiner för fönstren.

Då de kommit hem tog sig Rickard Jansson ett bastubad. Han hade en känsla av att vara iakttagen men upplevde inte detta som något obehagligt. Efter badet promenerade han och flickvännen Elisabeth omkring vid stugan. Från en närbelägen glänta hördes prassel. Det lät som om två personer promenerade omkring där.

— Jag stod länge och lyssnade, säger Rickard, men såg ingenting. Gläntan ligger ensligt och besöks sällan av någon. Det verkar minst sagt underligt om någon så sent skulle ströva omkring i mörket där borta. Jag fick en underlig känsla av närhet av någon, som varken var ond eller god.

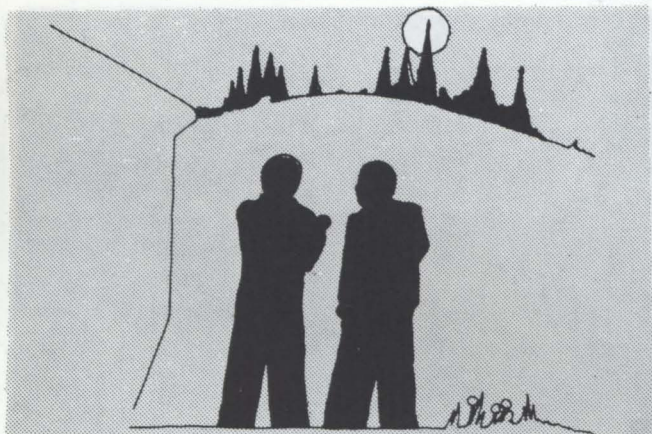
— Kanske var det någon av besättningen på den farkost som vi såg tidigare? Svar på den frågan lär jag väl aldrig få, slutar Rickard Jansson.

Källa: Frågeformulär ifyllt av Rickard Jansson

Vallentunabo testad' av UFO-besättning

CARL-AXEL JONZON

Två ungdomar iakttog ett runt, vitlysende föremål den 24 mars kl 18.50. Ill Henry Axbom.

I UFO-Information 2/1974 nämnde vi om ett fall där en person fångats upp av ett UFO samt konfronterats med UFO:ts besättning, fyra halvgenomskinliga väsen i mycket gammalmodig klädsel.

Händelserna i Vallentuna är inte något som plötsligt inträffade, upplevdes och sedan glömdes lika fort.

Under paneldebatten vid årets riksstämma kom publikfrågan: — Vem lägger munkavle på UFO-Sverige i Vallentunafallet?

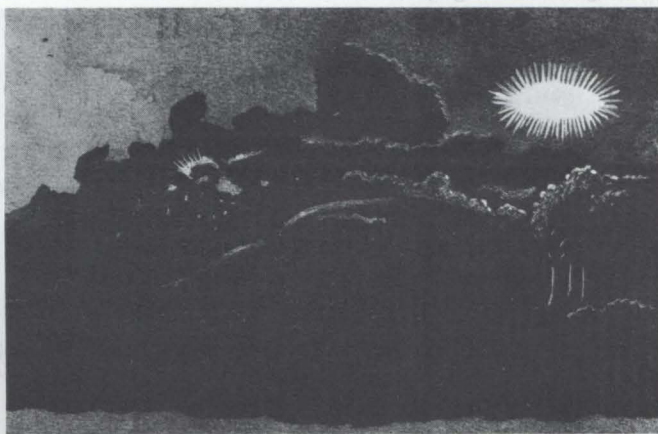
Ahörarna fick ett spontant svar, att de som i första hand försökt hindra oss att utreda Vallentunafallet, är en grupp i Stockholm som kallar sig URD. Den drivande kraften bakom URD är en man som heter Sten Lindgren och som tidigare agerade under beteckningen IGF vilket betyder Intergalaktiska Federationen!

Tyvärr är det också, utöver nämnda hemlighetsmakeri och motstånd, en kostnadsfråga att reda ut sådana fall. Totalt känner vi i området till ett femtontal observationer av olika karaktär, men det kan säkert röra sig om flera. Vi kan av utrymmesskäl inte ta med alla rapporter, men hoppas ändå att läsaren skall få en någorlunda klar bild av det inträffade.

Kulmen av överflygningar nåddes i slutet av mars 1974, men långt tidigare rapporterades underliga ljusfenomen över trakten kring Vallentuna som ligger ca en mil norr om Stockholm.

Redan under senare hälften av 1973 började vi få rapporter om ljusfenomen, men det rörde sig oftast om snabbt uppdykande ljusbollar, som lika hastigt försvann. På sådana fenomen kan man knappast göra någon vettig utredning. För övrigt kan ju en snabb ljusglimt vara vad som helst. Från riksorganisationens sida tog vi ganska lätt på rapporterna. I slutet av 1973 och i början av 1974, började vi ändå fundera över om inte en ny UFO-våg var på väg in över Sverige, och på sätt och vis var det så, även om den i detta fall mera berörde Stockholmsregionen.

Kl 19.30 samma dag i Lindholmen: "Ett enormt sken över trädtopparna vid Malmen." Flera vittnen. Ill Henry Axbom.

Påtaglig observation

Den 24 februari 1974 kom en mera påtaglig observation oss tillhanda. Tyvärr vill personerna i fråga vara anonyma. Familjemedlemmarna berättar följande:

Ett ovalt föremål kom från nordväst, stannade över ett gärde i tjugo minuter och fortsatte sedan mot söder, stannade upp och stod stilla i två timmar. Under dessa två timmar bildades en violett ring kring föremålet. I början låg den horisontellt men ställde sig sedan vertikalt. Samtidigt började föremålet avlägsna sig för att så småningom helt försvinna. Observationen varade mellan 21.30 till klockan 00.15.

En månad senare, alltså den 24 mars, berättade Mats Bergfors och John Engstrand följande: Klockan var omkring 18.50 och vi stod och pratade när vi fick se ett vitlysende föremål. Det liknade en sågklinga och var alltså runt med taggar omkring. Vi tyckte det såg konstigt ut men reflekterade inte särskilt mycket över det utan fortsatte att pratas vid.

— Föremålet svängde mot nordväst. Vädret var halvklart och objektet syntes under molnen.

— Vid 19-tiden fick vi ånyo se samma föremål. Det kom då från öster på uppskattningsvis en höjd av 200 till 500 meter. Den skenbara storleken var åtta centimeter, mätt med utsträckt arm. Föremålet dök brant nedåt, ungefär som ett flygplan då det landar. Det skymdes av träd men blev synligt en kort stund, när det höjde sig över en bergknalle.

En annan observatör, fru Andersson, säger:

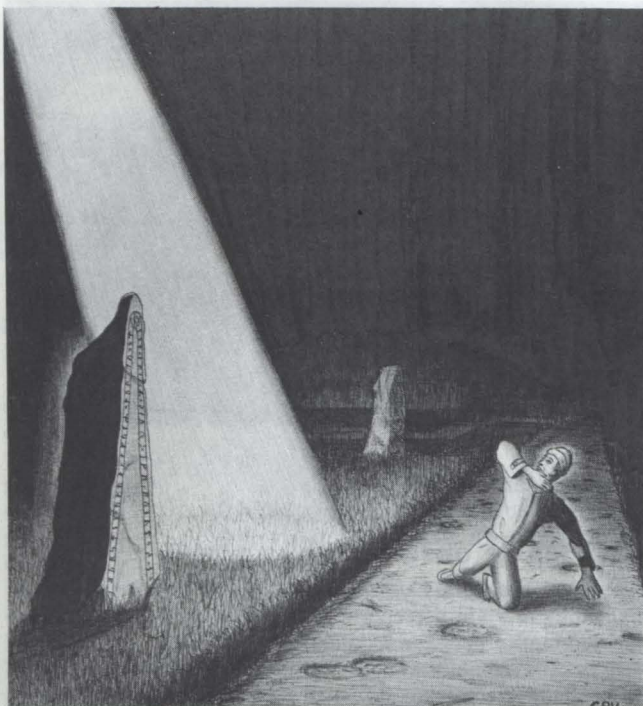
— Jag och mina tre barn var den 24 mars på väg från Ormsta i Vallentuna till Malmskogen i Lindholmen. Klockan var 19.30 och vi befann oss i Lindholmen, då vi fick se ett stort lysande föremål på himlen. Höjden uppskattar vi till ca 300 meter. Föremålet sänkte sig ned vid Söderbygård. En kvart senare kom det åter med ett enormt sken över trädtopparna vid Malmen.

— Från marken, femtio meter framför föremålet, kom det tre ljusblitzar eller ljuskäglor, som gick till farkosten. Den sänkte sig då nedåt och liksom vaggade och passerade samtidigt bakom en talldunge. Genast började den åter höja sig uppåt och blev stillastående. Jag såg på klockan, den var exakt 19.53. Mina föräldrar iakttog också föremålet och vi tyckte alla att det var obehagligt. Vi fortsatte bilfärden till min bror och svägerska i Markim. Även där kunde vi se föremålet.

Vallentuna överskådabstet UFO-överskådabstet

I mars 1967 sprängde Bravarens förskningsstiftelse på Sagsö i ett experiment med prospektionsapparaten för en astronomisk studie. En påddning med Sagsö i påddning

Natten till den 23 mars överraskades en medelålders man på hemväg av ett kraftigt ljussken från luften. Ill C B Vos.

— Från min bror åkte vi i två bilar, eftersom han och hans familj följde med hem till mig för att dricka kaffe. Vi kunde samtliga se farkosten igen vid Malmen. Ute på Haga gärde kom först det stora föremålet, följt av ett mindre orangelysande. De blev stående på var sin sida av Yttergårdsgård.

— Vi stannade våra bilar, min bror stängde av motorn och gick ur bilen men kunde inte höra något ljud från de båda föremålen. På höger sida om oss hade vi ytterligare två föremål, men dessa befann sig på ganska stor höjd. Vi fortsatte då vår färd. Vid Kulla kom det större objektet ifatt oss igen och följde oss på ca trehundra meters avstånd. Det försvann senare in i skogen. Vi kände oss förföljda och ett av barnen grät, varför vi vid hemkomsten anmälde det inträffade för polisen.

Major Björn Svanström, Stockholms Försvarsområde, informeras om händelserna i Vallentuna och han berättar följande:

— Ja, när vi får in rapporterna så är vi skyldiga att rapportera vidare. Vi kan ju här klara ut, till en början, om det har varit några egna militära övningar i området.

Inga militärövningar

— Just när det gäller dom här rapporterna, har vi kunnat fastställa att det inte har varit några egna övningar i området. Vi har tillsammans med dem som rapporterat också funderat över flygningarna till och från Arlanda, som ju ligger väldigt nära. Här har observatörerna klart uttryckt att sådan trafik är det inte fråga om. De känner väl till, hur det ser ut, när flygplan startar och landar, eftersom de upplever det väldigt ofta.

— Vi har således bara kunnat rapportera det här vidare till andra militära myndigheter och vi har inte kunnat få fram någon förklaring till det som man har upplevt i Vallentuna.

I samma veva som mystiska händelser utspelades i Vallentuna togs detta foto i Stockholm en tidig morgon. Fotografen vill vara anonym.

Vad dessa personer, som inkommit med rapporter, inte kände till var den kanske mest intressanta händelsen. Den inträffade natten mellan fredag och lördag den 22 till 23 mars 1974, då en 41-årig man, som ej vill framträda med sitt namn, var på hemväg från en bjudning. Han berättar:

— Jag var på hemväg frampå kvällen och kom på min vandring till ett vägske. Jag tänkte gå rakt fram men "drogs" åt höger, där det också gick en väg. Jag visste liksom inte vart jag ville gå men drogs kraftigt åt höger. Jag passerade igenom ett skogsområde och kom fram till en glänta på vägens vänstra sida, där ett torp stod. Vädret var kallt och det var stjärnklart. Jag gick vidare och passerade förbi två runstenar.

— Just som jag befann mig mitt för dessa, omväldes jag av ett kraftigt ljussken, som kom uppi från och från vänster. Jag bländades och har aldrig sett ett sådant ljus tidigare! Det finns inte något sådant ljus och jag kan därför inte beskriva det.

— Jag liksom sögs upp i ljuset och försökte kasta mig undan men det gick inte. Jag fördes in i ljuset, och där väntade nästa överraskning:

— Fyra storväxta, halvgenomskinliga väsenden i mycket gammalmodig klädsel fanns inne i ljuset. Jag försökte undkomma och brottades med varelserna, men det gick inte att få något tag i dem. Så kände jag att det gjorde ont i kinden. Det sved till och jag började blöda.

Han fördes av varelserna i farkosten till sitt hem, där han fick hjälp av sin fru med att torka av blodet som kom från ett runt hål vid tinningen. Mannen trodde att han varit utsatt för något slags test. Kanske togs det prover, säger han. Han föredrogs också lättare brännskador bl a i ansiktet.

Det kan tilläggas, att vi har ytterligare information i saken, men då den är svår att kontrollera, får vi tills vidare nöja oss med att återge dessa iakttagelser.

UFO studerar Alnös morgon- trafik

Venus är inte
blidlopps spegelsbild

En paragraf i svensk lagstiftning som rör trafik och säkerhet. Den handlar om att man inte ska köra på en väg som är för smal för den trafik som ska kunna gå på den. Detta gäller särskilt i tätorter och i närheten av skolor och sjukhus. Om man bryter mot denna lagstiftning kan man bli straffad med böter eller fängelse. Detta gäller även om man kör på en väg som är för smal för den trafik som ska kunna gå på den. Detta gäller särskilt i tätorter och i närheten av skolor och sjukhus. Om man bryter mot denna lagstiftning kan man bli straffad med böter eller fängelse.

Den 5 februari 1976 var fru Birgitta Wikström och hennes 12-åriga dotter med om en för dem ovanlig händelse.

Fru Wikström skulle köra sin dotter till skolan. Det var klart väder, molnfritt och solen började gå upp.

— Kl 07.35 åkte jag från mitt hem tillsammans med min dotter, då jag på hög höjd (ca 5 000—10 000 m) fick se vad jag trodde var ett flygplan. Men jag har aldrig sett ett flygplan med vita "lampor". Då jag stannade för stopplikt (efter ca 1,5 km) och sedan skulle köra, var det som om blickarna drogs uppåt. I vanliga fall ser jag bara på vägen och trafiken. Den syn jag då såg, fick mig att tro att jag drömde. Jag såg ett stort metalliskt föremål som "hängde som en droppe" och stod blick stilla. Formen var oval men ändå rund på något sätt. Runt om fanns det stora rundlar, men dessa gav inget sken ifrån sig. Däremot såg det ut som fönster och innanför såg det ut som om "lyset var tänt". Det såg ut som om en ramp var monterad med en rad starka strålkastare. Sedan såg det ut som fastnitade metallstag följde föremålets form uppåt.

Fru Wikström och hennes dotter tittade vid detta tillfälle på var sitt föremål. Det föremål som observerades över korsningen, stod tydligen på högkant (fig 1) och det föremål som dottern såg

ca 75—100 m därifrån låg som fig 2. Båda föremålen stod då helt stilla. Föremålens storlek uppskattades till 30—40 m/diam och befann sig på ca 150—200 m höjd.

Fru Wikström med dotter fortsatte färden mot Johannedal. Fru Wikström kunde se det ena föremålet i backspegeln, då de åkte nerför Alnöbron, så uppskattad höjd till föremålen kan stämma. På avstånd var det ena föremålet väl synligt och ljusstarkt. Dottern Christina tittade hela tiden på föremålen från bilen och såg också när de försvann efter ca 15 min.

— Det var som om ljuset tonades ner och de försvann sekundsnabbt rakt upp.

Fru Wikström tyckte att det kändes överkligt och litet chockartat och kan inte få det ur medvetandet. Hon vet inte, vad det var hon såg, då det varken var flygplan eller helikopter. Några störningar på bilen eller det elektriska inträffade inte, något ljud hördes inte heller.

Intervju: UFO-Sundsvall
Fotomontage: Owe E Lewitzki

Venus är inte jordens spegelbild

En panoramabild av landningsplatsen vid Venera 9. Längst till höger ses en bit av horisonten, som på bilden sägs vara 300 meter bort. Ytan är täckt av kantiga stenblock, icke eroderade och fria från damm, vilket mycket förvånar vetenskapsmännen. Man hade väntat sig ett södervittrat landskap.

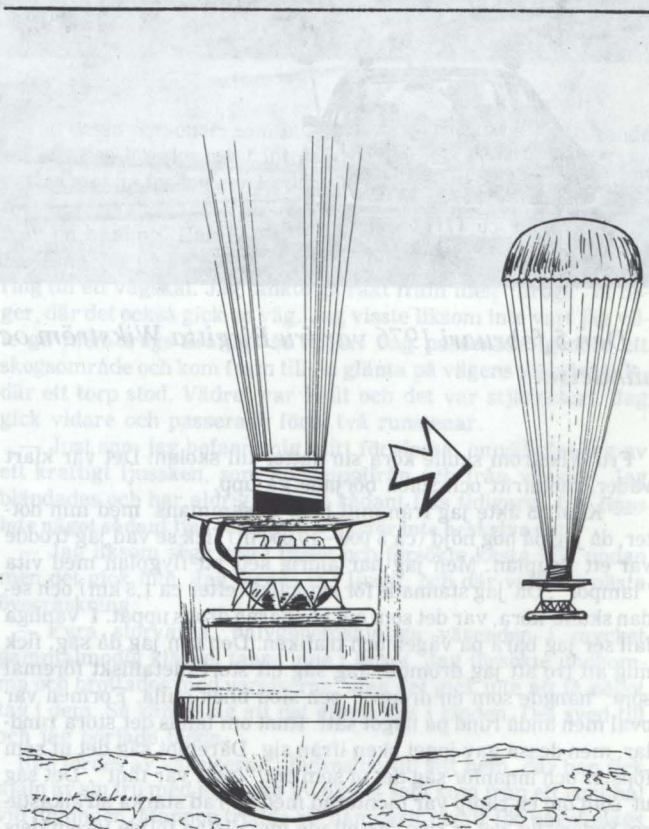
Den 21 oktober 1975, kl. 4.00 svensk tid, mjuklandade det ryska Venusskeppet Venera 9 på vår inre planetgrannes dolda yta. Under 53 minuter sände det uppgifter om förhållandena på Venusytan samt tog bilder av landningsområdet, vilka sändes till jorden via den runt Venus kretsande delen av rymdfarkosten.

Några dagar senare, den 25 oktober, landsattes ännu en sond vilken även den återsände bilder av landningsområdet till jorden och bekräftade de mätningar som några dagar tidigare gjorts med systemskeppet. Vad dessa båda farkoster avslöjade är, att Venus är allt annat än en vänlig planet, vilken då och då skulle kunna besökas av människor. Något sådant är helt uteslutet, om man vill tro vad Venera 9 och 10 samt deras föregångare rapporterat. Totalt finns nu mätdata av 12 olika Venussonder, som sedan 1960 har flugit förbi Venus eller blivit satelliter. Deras observationer överensstämmer mycket bra med varandra.

Ända till år 1960 ansågs Venus vara en "jorden nummer två". Venus är vår närmaste granne i rymden och ungefär lika stor som jorden. Man trodde tidigare, att Venusdygnet var ungefär lika långt som jorddygnet, något som var svårt att kontrollera, eftersom Venusytan alltid är höljd i ett tjockt molnlager. Eftersom Venus är närmare solen än vad vår planet är tar den emot två gånger så mycket solljus, men det mesta av ljuset reflekteras tillbaka. Man antog, att Venusytan tog emot lika mycket ljus som jordens yta och att ytorna därför också kunde jämföras i andra avseenden, att atmosfärens sammansättning liknade jordens och att liv kunde finnas, kanske t.o.m. förhistoriska monster och djupa regnskogar.

Verkligheten en annan

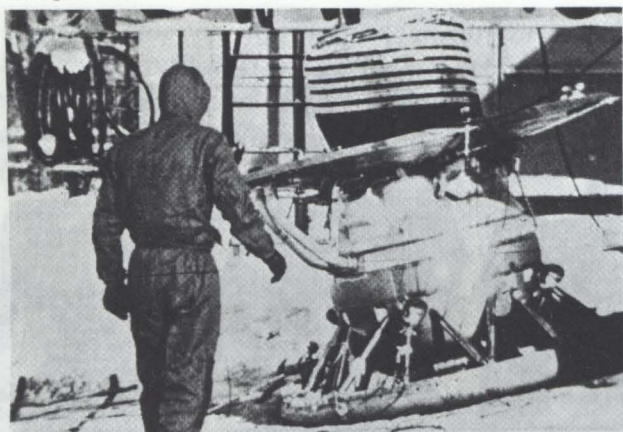
Men verkligheten är en helt annan. Med radar har Venusytan kartlagts och visat överensstämmelse med de andra himlakropparna i vårt solsystem. I ett tidigt skede av vårt solsystems 4,5 miljarder år långa liv, var kollisioner mellan planeter och asteroider, dvs rymdstenar av klippblocks storlek och större, en

Så här landsattes Venera 9 och 10. Under första delen av nedfärden till venusytan var båda farkosterna inpackade i sfäriska behållare, vilka sedan sprängdes bort varefter landningen fortsatte med hjälp av fallskärm.

Informations- evenemang och utåtriktad verksamhet

Venerasonderna är ungefär lika stora som en människa. Nederst på farkosten ses den ringformiga stötdämparen. Polkagrisdelen innehåller bl a en TV-kamera.

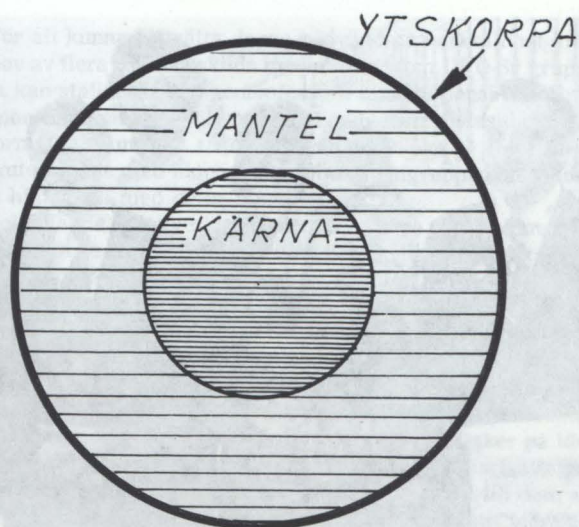

mycket vanlig företeelse. Vår egen måne är ett vackert exempel härpå. Även Merkurius, Mars och dess månar Phobos och Deimos vittnar om samma utvecklingsfas. Faktiskt är vår egen jord inte heller något dåligt exempel. Rymdbilder, tagna med Landsatsatelliterna, visar bergsformationer och kvarlevor från förhistoriska jättekrastrar, som vi inte längre kan observera på nära håll från jorden, därför att de har smält samman med det omgivande landskapet. Radarbilderna från Venus visar en planet, som liksom de nyssnämnda företer stora ringberg och kratrar. Nu har de ryska bilderna också visat att Venus, åtminstone vid de två landingsplatserna, är en stenöken, ogästvänlig och utan liv. Än mer ogästvänliga är kanske ändå de atmosfäriska förhållandena. På Venusytan råder ett atmosfärstryck av mellan 90 och 92 gånger lufttrycket på jordytan. Temperaturen är 465 grader C! Det finns inget liv enligt jordiska normer. Om människor någon gång skulle besöka Venus behövs, förutom en välisolerad rymdfarkost som tål det höga trycket och temperaturen, och som är försedd med en superkraftig raketmotor samt bränsle för återfärden, också rymddräkter av ett helt annat slag än de som hittills har använts av kosmo- och astronauter.

I ett utvecklingsskede

Ändå är omdömet om Venus framtid inte så mörkt som i början på 60-talet, då man för första gången kunde samla in grova uppgifter om temperaturen, trycket och atmosfärens sammansättning. Mätvärden och fotografier från landningsfarkosterna Venera 9 och 10 visar, att Venus har en välupplyst, klippig yta som ger intryck av att planeten befinner sig i ett utvecklingsskede och snarare är i en nedkylningsperiod än i de sista faserna av en gammal, döende och överhettad planet. Trots att man ännu inte har kunnat påvisa levande vulkaner på Venus tror man, att flera sådana måste finnas. Det finns trots skillnaderna, ändå en viss överensstämmelse mellan jorden och Venus. Som sagt är plane-

Venus i genomskärning. Troligtvis är Venus uppbyggd som jorden, med en kärna, en mantel och en ytskorpa.

ten nästan lika stor som jorden och har samma massa, och eftersom båda planeterna skapades i samma region av vårt solsystem är deras elementära sammansättning också ungefär lika. Det sista har kunnat bekräftas av en tidigare rysk sond, Venera 8, som fastställde att radioaktiviteten av stenar på Venusytan är lika med den som avges från jordisk granit. Samma farkosts mätdata visade också, att Venus inre kan vara uppbyggt på samma sätt som jordens dvs bestå av en kärna, antagligen flytande, en mantel och en klippig ytskorpa. Venus atmosfär består till 97 % av koldioxid och till ungefär 0,1 % av vatten, och är sålunda betydligt torrare än jordens atmosfär.

De ryska sondererna Venera 9 och 10 landade 2.200 km från varandra. Deras mätningar är också viktiga för den fortsatta Venusforskningen. Nya sonder kommer att sändas, både ryska och amerikanska. USA sänder år 1978 en 566 kg tung och 2,4 m i diameter stor Pioneersond till Venus, vilken samma år i december skall bli Venussatellit med en banhöjd av mellan 200 och 60.000 km (elliptisk bana). Kort därpå samma år sänds ännu en Pioneer till Venus, vilken 20 dagar före ankomsten skall frigöra fyra landningsfarkoster, en stor och tre små. Samtliga dessa fyra skall hårdlanda och förstörs sålunda vid landningen. Under hela nedfärden som vid fritt fall tar minst en timme, sänder de emellertid data om atmosfärens sammansättning. Även om man får en väldig mängd nya informationer om Venusatmosfären, ter sig de amerikanska sondererna något föråldrade jämfört med ryssarnas, som ju redan mjuklandar. Det är inte omöjligt att Sovjet år 1978 sänder en stor farkost till Venus, som under flera veckor skall kunna utstå både värmen och atmosfärstrycket på ytan. Den skall kunna ta markprov, möjligen skall den även ha en viss rörelseförmåga.

Människan själv då? Nej, Venus är inget för oss. Det är betydligt mera gästvänligt på Mars, trots kylan. Där skulle man i alla fall kunna gå runt i rymddräkter, precis som på månen! Venus är en planet för obemannade sonder.

Florent Sickenga

Resultatet av riksstämman:

Köping centralgrupp. Motala satsar hårdare på UFO-Information

UFO-Sveriges nya centralgrupp består från vänster av: Erik Pettersson, Anne-Marie Milianowicz, Karl-Olov Pettersson, Thorvald Berthelsen, Tommy Thörning, Mille Milianowicz, Inge Olsson och Ingvar Damm. Foto BENGT FRANSSON

UFO-Sveriges riksstämma i Örebro den 20 mars blev även detta år en stor publikframgång med nära 400 åhörare. Evenemanget bevakades även av de större dagstidningarna och i såväl regionalradion som i Dagens eko förekom fylliga inslag.

De interna förhandlingarna under förmiddagen samlade ett 90-tal deltagare. Fjorton ombud, vilka representerade lokala UFO-Sverigegrupper, från Kiruna i norr till Olofström i söder hade infunnit sig.

Jaan Noor ledde förhandlingarna och föredrog 1975 års verksamhetsberättelse, kassarapport och revisionsberättelse, varefter stämman beviljade centralgruppen ansvarsfrihet för det gångna året.

Av den ekonomiska redogörelsen framgick att UFO-Sveriges utgifter uppgick till 47.935 kronor medan inkomsterna stannade vid 44.933, alltså ett underskott på 3.000 kronor vilket har måst täckas med privata medel.

Därefter framkom förslag från främst Carl-Axel Jonzon om tillsättandet av ny centralgrupp och stämman valde enhälligt Köpings UFO-förening till ny centralgrupp för UFO-Sverige.

Som följd härav beslutade stämman att Lagmansberga Brunnsgränd utanför Skänninge skall fungera som Riksorganisationen UFO-Sveriges kansli och som tryckeri och redaktion för dess medlemstidning UFO-Information. Verksamheten skall stå under ledning av Carl-Axel Jonzon, vilken även står som ansvarig utgivare.

UFO-Sveriges nya centralgrupp med Thorvald Berthelsen som ordförande, arbetar enligt tidigare givna regler. Tyngdpunkten kommer dock att läggas på den utåtriktade verksamheten, m.a.o. kontakterna med massmedia, allmänheten och olika officiella instanser. Adressen för denna verksamhet är nu: Centralgruppen för UFO-Sverige, Box 151, 731 01 KÖPING, telefon 0221/310 25 (kontorstid).

Allmänna delen

Den externa, utåtriktade delen av riksstämman startade klockan 14 och aulan i Risbergsskolan var i det närmaste fullsatt.

Öppningsanförandet hölls av Carl-Axel Jonzon som berörde bl. a. organisationens lavinartade utveckling under sista året. Som exempel tog han fram att vi i mars 1975 hade 600 betalande medlemmar, medan antalet medlemmar i mars detta år redan var uppe i 1.200, m.a.o. en ökning med hundra procent.

Att denna utveckling har kunnat ske beror på att vänliga människor hjälper till med ekonomiska bidrag och att såväl lokala UFO-Sverigegrupper som fältforskare runt om i landet arbetar ideellt och oavlönat. Det var en optimistisk CAJ som därefter lämnade över ordet till UFO-Sveriges nye ordförande.

Thorvald Berthelsen började med orden: — Det är inte vi som ser flygande tefat! Med utgång från detta berättade han om UFO-Sveriges verksamhet och arbetet med uppföljning och dokumentation av inrapporterade UFO-fenomen. Åhörarna fick därefter en allsidig information i UFO-frågan genom den nya stillfilmen.

Förste föredragshållare var överingenjör Henry Svensson, som talade över ämnet "fördömda fakta". Vem som helst kan idag uppträda som vittne i en rättegång och bli fullt trodd. Har någon däremot sett ett UFO ställer sig många ännu tvivlande. Man kräver en extrem tung bevisföring, då det gäller rapporter om UFO-iakttagelser.

Därefter förde redaktör Anders Palm, med hjälp av diabler, ut publiken på en resa runt vårt solsystem. Han berättade om de senaste landvinningarna vid utforskandet av våra grannplaneter och om Vikingsondens kommande landning på mars. Palm är också science fictionkännare och han berörde även denna intressanta genre. Vidare fick man veta att UFO-frågan redan är uppe på universitetsnivå här i Sverige. Kursen går i Uppsala universitetsregiochärganskaunik, dengerfempöängienfil.kand.-examen. examen.

Informations- evenemang och utåtriktad verksamhet

Andra etappen informationsaftnar för allmänheten genomfördes under tiden 3 februari till 23 mars. Under denna tidsperiod tog 1.181 personer del av den nya stillfilmen vid entréfria evenemang för allmänheten.

Denna andra etapp har genomförts på 12 olika platser i landet och rönt stor uppmärksamhet i dagspressen. Åhörarunderlaget fördelades enligt följande: Karlskoga 160, Lindesberg 78, Kopparberg 60, Katrineholm 130, Flen 38, Nyköping 170, Markaryd 75, Fagersta 150, Skurup 110, Skinnskatteberg 70, Borgholm 90 och Kalmar 50 personer.

Tack vare ekonomiskt stöd till denna verksamhet från enskilda medlemmar har ytterligare ettusen kronor kunnat tas i anspråk från UFO-Sveriges Stödfond.

Informationsaftnarna resulterar ofta i att intresserade vill tränga djupare in i UFO-frågan t.ex. i form av studiecirkel. Som medarrangörer har vi därför haft hjälp av Studieförbundet, Studieförbundet Vuxenskolan och TBV. Under senare tid har även ABF visat intresse. Dessa informationskvällar har numera fått allmän status och betraktas av många kommuner som **kulturevenemang**. Kulturnämnden i Köping bidrog t.ex. med 200 kronor i samband med produktionen av stillfilmen.

Redaktör Jan Fjellander kom in som tredje föredragshållare. På ett engagerande sätt introducerade han åhörarna i en kanske för många ganska okänd värld. Fjellander berörde på ett populärt sätt parapsykologisk forskning och psykobiophysik. Hur många visste t.ex. att när de kokar sitt frukostägg reagerar äggets kompisar i kylskåpet med en fullt mätbar ångest eller panik.

Samtliga föredragshållare applåderades mycket och länge.

1976 års riksstämma avslutades med den alltid efterlängtdade och engagerande frågepanelen. Denna bestod i år av Jan Fjellander, Carl-Axel Jonzon, Henry Svensson, Thorvald Berthelsen och Anders Palm. Då frågan om UFO-landningen vid Nitro Nobel togs upp förstärktes panelen med Owe E. Lewitzki som visade diabler och berättade om denna utredning.

Efter sju timmar kunde en nöjd publik lämna lokalerna, säkert med en hel del nytt att fundera över.

1977 års riksstämma kommer att hållas lördagen den 19 mars i Malmö

Nilas

För att kunna fortsätta denna nödvändiga verksamhet är vi i behov av flera såväl enskilda medlemmar som UFO-Sv.grupper, som kan ställa upp och genomföra en informationskväll för allmänheten på sina resp. hemorter. Läs igenom sistasidan i UFO-Information nummer 4/1975 och sidan 19 i nr. 1 för i år och diskutera både med likasinnade och centralgruppen huruvida ni kan hjälpa till med detta.

Beträffande cirkelverksamheten finns flera studieplaner utarbetade och de som vill starta en studiecirkel kan kontakta någon bildningsorganisation på sin hemort. Studieplaner kan rekvideras från t.ex. Studieförbundet i Köping, Studieförbundet Vuxenskolan i Uppsala, Ludvika eller Linköping, TBV i Karlskoga, ABF i Halmstad eller direkt från centralgruppen.

Vi vill tacka alla bidragsgivare som ekonomiskt stöder denna utåtriktade verksamhet. Stora kostnader vid dessa evenemang är annonser och lokalhyror medan själva arbetet sker på ideell basis utan ekonomisk ersättning. För att kunna fortsätta med dessa informationskvällar måste vi återigen vädja till dem som kan och vill stödja detta ekonomiskt att sända in sitt bidrag till postgirokonto 23 90 52-4 UFO-Sveriges Stödfond.

Planering sker fortlöpande för att nå ut på så många platser som möjligt för att ge allmänheten seriös information i UFO-frågan. Hela tiden måste vi dock ta hänsyn till våra ytterst begränsade ekonomiska resurser.

En av höstens stora satsningar blir ett informationsevenemang i Stockholm med tillhörande debattpanel. Detta kommer att genomföras i Medborgarhuset, lördagen den 16 oktober med start klockan 16.00. Enbart lokal- och annonskostnaderna kommer att uppgå till ca 3.000 kronor för detta enstaka evenemang. Kan vi inte lösa detta ekonomiska dilemma dessförinnan tvingas vi att ta upp en entréavgift, vilket inte skett vid någon av de 34 hittills genomförda informationskvällarna.

Övrig utåtriktad verksamhet

UFO-Sveriges stillfilm visas också internt över hela landet. Det sker på skolor, ungdomsgårdar och liknande. Vidare kommer den till användning, ofta i kombination med personliga informationsledare, vid möten i Rotary, Round Table, Lionsklubbar och liknande. Dessa evenemang sker också i olika frivilligorganisationer inom försvaret. Många folkhögskolor använder den också som inslag i sin undervisning. Över 10 000 människor har således sett vårt informationsprogram sedan den 10 november 1975.

Idag har vi fem identiska upplagor som kommer till användning. Väntetiden för att få disponera stillfilmen är för närvarande uppe i sex veckor. Under sommaren kommer därför ytterligare tre stillfilmer att kopieras.

I övrigt arbetar vi med en rad projekt, bl.a. försöker vi få seriös utländsk UFO-litteratur översatt och utgiven på svenska. Vidare är vi igång med inspelningen av ett TV-program som kommer att sändas i september.

En omfattande och bred verksamhet som för organisationen framåt är helt beroende av ideell samverkan och hjälp från medlemmarna ute i landet. Vi noterar därför med stor tacksamhet alla nya förmågor som träder till och vill arbeta aktivt.

Många nyintresserade frågor ibland — Vad har jag för nytta av UFO-Sverige? Vänd på frågan istället och tänk efter: — Vad kan jag göra för UFO-Sverige?

Det gamla uttrycket "ensam är stark", gäller inte, om vi på bred basis skall kunna tackla UFO-problemet.

Centralgruppen

Ung fransman mötte humanoider två gånger

Illustration hämtad ur franska tidskriften "Lumieres Dans la Nuit".

Den 27 januari 1972, körde en 31-årig fransman sin AMI-6 från Comines mot Warneton i Belgien, nära gränsen mot Frankrike. Klockan var ungefär 20.40 och han var nästan framme vid Warneton. Vägbanan var regnigt, men himlen var nu stjärnklar och det var fullmåne. Det var nästan helt vindstilla, bilradiobandspelaren var på, och han körde med en jämn fart av ca 65 km/h.

Plötsligt slocknade bilens strålkastare och nästan samtidigt stannade motorn. Även radion tystnade. Överraskad frikopplade mannen bilen och rullade några hundra meter i den svaga utförbacken. Därefter drog han i handbromsen.

Som den gode bilmekaniker han var, trodde han att det uppstått en kortslutning i elsystemet. Så snart bilen stannat skulle han gå ut för att lokalisera felet. Han hade sin vänstra hand på dörrhandtaget och med den högra tog han stöd mot sätet för att stiga ur bilen.

Mer hann mannen inte göra, för i och med att han vred huvudet lite till höger, såg han något genom sidorutan på ca 150 meters avstånd från vägrenen.

Till att börja med trodde han, att det var ett höllass, men sedan märkte han orange-vita ljuspunkter, som kom från ett föremål stående på tre ben.

Efter ytterligare några ögonblick gick det upp för honom att det inte var en vagn med hö han hade framför sig, utan ett okänt föremål, vars kontur påminde om de huvudbonader, som brittiska tommies bar under första världskriget. Därpå riktades hans uppmärksamhet plötsligt på någonting annat.

Han såg mellan vindrutetorkarna två varelser ca 30 meter från bilen inne på en åker. "En lantbrukare och hans son", tänkte han.

Snart förstod han dock att dessa två figurer inte hade något som helst med lantbruk att göra. De närmade sig bilen gående på ett stelt och långsamt sätt. De stannade ca 15 meter från honom, men efter några få sekunder fortsatte de mot bilen.

Han kunde nu iaktta flera detaljer. En av männen, den minste, liknade figuren i Michelin-reklamen, men ringarna avtecknade

sig endast svagt. Han bar en rund hjälm på huvudet. I hjälmen fanns ett ganska stort fönster, som tillät bilisten att se en stor del av hans ansikte. I sin högra hand höll han ett märkligt instrument liknande en kort, tjock linjal med en pyramidformad spets. Han höll den som en pistol och pekade mot bilen med det.

Den andra varelsen, något längre än sin kollega, som var 125 centimeter, gick en aning före den förste. Silhuetten av nr 2 var annorlunda. På huvudet bar han en cylinderformad hjälm, med ogenomskinliga sidor. Framtill var den dock genomskinlig och han kunde därför se ett spöklikt ansikte. Deras nunor var lika som tvillingars.

Detaljerad ufonaut-beskrivning

Huvudets form liknade mest ett gråblekt päron med två helt runda ögon, påminnande om agatkulor, lite insjukna i förhållande till resten av ansiktet. De påminde om ögonhålorna hos en människa med knappt synliga bågar av ögonbryn. Näsan var smal och framträdde svagt mot ansiktet. Munnen var ett horisontellt streck utan läppar. Då den ene vid ett tillfälle öppnade munnen, såg observatören varken tunga eller tänder.

I den cylinderformade hjälmen, under hakan, hade varelsen en svart, rektangulär ask. Dräkten hade matt, metallgrå färg och tycktes vara gjord i ett stycke, från hjälm till fingerspetsar och fötter.

De två varelserna närmade sig samtidigt, och observatören kunde konstatera alla dessa detaljer men även iaktta flera andra. Särskilt stövlarna var tunga och tillspetsade. Ovanpå hjälmen satt ett slags rör, som kan antas ha gått till någon andningsapparat.

Varelsen hade atletisk kroppsbyggnad, breda skuldror och smala höfter. Han såg ut som en matador med svart bälte om livet. Bältet hade en självlysande eller fosforescerande oval på den plats där spännet brukar sitta. En rem löpte från bältet snett uppåt till vänstra skuldran. På vardera sidan av bröstet satt en rad knappar ända ned.

De två ufonauterna hade mycket långa armar, och deras händer nådde till strax under knäna.

Mannen var i stånd att iaktta de två varelsernas ansikten mycket noga, beroende på ett dämpat konstant ljus i hjälmarna. Ljuset tycktes dock inte stråla ut från dem, utan han jämförde det med ljuset från det ovala föremålet, på den ene varelsernas bälte.

Ufonauterna fortsatte mot mannen igen, och då de stannade vid dikesreningen märkte han en svag "stöt" i bakhuvudet. Strax efter stöten hörde han "inte med mina öron", ett lågt ljud, som steg till allt högre tonhöjd.

Vi vill understryka, att de två varelserna stannade ca fyra meter från mannens bil. Han satt som fastnaglad vid sätet bestört och överraskad som han var.

Strax innan han kände "stöten" i huvudet, hade varelsen i den cylinderformade hjälmen öppnat sin mun som om han ämnade tala, men observatören hörde inte något ljud då. Några få sekunder senare kom "stöten" i bakhuvudet och ljuden, men då hade varelsen redan stängt sin mun igen.

Avmarsch med militär precision

Genast vid mötet med varelserna hade bilisten iakttagit också en tredje varelse, som liknade nr 1 (Michelinmannen). Denne förblev hela tiden invid UFO:n och lämnade inte sin "post".

Låt oss nu återvända till de två ufonauterna, som stod vid di-

Brevet från Astronom-observatoriet i Rio de Janeiro.

kesrenen. Hur länge deras "tete à tete" med bilisten varade är svårt att fastställa, då sekunder vid sådana upplevelser kan verka mycket långa. Vid denna tidpunkt faller ett självlysande föremål av oval form från midjehöjd på varelsen i den cylinderformade hjälmen. Denne tycks inte märka detta eller ta någon notis om det.

Detta föremål, om det nu var ett föremål av fast materia har inte påträffats. Det hann gå två och en halv månad innan man fick vetskap om händelsen. Bilisten höll tyst av rädsla för att bli förlöjligad. Under mellantiden plöjdes åkern upp av lantbrukaren, som inte kände till landningen.

Men denna "tete à tete" blev snabbt avbruten. Plötsligt vred de två varelserna huvudena till vänster i en perfekt, samtidig rörelse och såg mot en punkt bakom mannens bil. Det dämpade ljudet upphörde utan någon "stöt", och fortfarande med en perfekt, samtidig rörelse, gjorde ufonauterna "vänster om marsch". De vände på ett ben ryggen mot mannen, som inte lade märke till några speciella detaljer utom den enes rem, som löpte från skuldran ned över ryggen till midjan. De gick i rask takt mot UFOt.

Rörelserna var nästan mänskliga. De böjde knäna, och benen rörde sig normalt bortsett från en sak — de tycktes inte på något sätt hindras av den våta leran på åkern. Det såg i själva verket ut, som om de gick med yttersta lätthet, som på hård mark.

Observatören kommer inte ihåg på vilket sätt de kom ombord på sin maskin igen, men han minns, att de tre benen försvann och att maskinen därefter steg till en halv meter från marken. Efter att ha svävat stilla i tre eller fyra sekunder steg den horisontellt. Farkosten tog kurs med en vinkel på 60–70 grader och försvann till slut ur sikte.

Alldeles som farkosten höll på att lämna platsen — de tre landningsställena hade just dragits in — såg mannen i sin backspegel ljusen från en annan bils strålkastare, som närmade sig.

I och med att han nu förstod att han plötsligt var löst ur det spänningstillstånd han hade befunnit sig i, föll han samman över ratten. Han kände en obeskrivlig lättnad, men samtidigt undrade han om han inte hade drömt alltsammans eller haft någon hallucination.

Radiobandspelaren förstördes

Under tiden kom den andra bilen närmare. Den kördes av en belgare och ställde sig med full belysning framför observatörens bil. Belgaren steg ur sin bil och gick över och öppnade dörren där han fann mannen som hade fallit samman över ratten, medan han fortfarande krampaktigt höll fast i dörrhandtaget.

Mannen lugnade sig och belgaren frågade: — Är det någon som har slagit er? På detta svarade han helt kort: — Såg ni dem också? — Ja, svarade belgaren. Han hade sett dem och även haft motorstörningar, men belysningen hade fungerat utan anmärkning.

Belgaren tog avsked och körde vidare. Mannens strålkastare och radio fungerade igen och han kunde starta motorn. Han körde hemåt så fort han kunde.

Det bör noteras, att den belgiske bilisten hade lovat mannen, som var fransman, att han skulle återvända med några vänner för att leta efter spår från landningen. Om de fann några, sade han, skulle händelsen offentliggöras, om inte, skulle de lämna den utan åtgärd. Belgaren hade fått vittnets adress och då han inte hörde något från honom, antog han att belgaren inte hade funnit något av intresse.

Här följer några detaljer angående UFOt: Höjd 2,5–3 meter, diameter 8–9 meter. Skenbart inga strukturella detaljer bortsett från kupolen på ovansidan. Ingen förändring av formen observerades. Färgförändringar skedde enligt följande: Orange-vitt, blå, rödaktigt (som orent granatrött) och en kallblå färg, innan det flög bort.

Från det ögonblick ufonauterna började gå i rask takt tillbaka mot UFOt, började också det blå ljuset att pulsera som på en polisbil. Alla dessa färgförändringar ägde rum på överdelen, som vid observationens början var orange med antydning till vitt. Dessa varierande ljus spred sig inte utanför maskinen.

Det enda ljus som återkastades var det under UFOt och som tycktes komma från dess inre. Det lyste upp marken mellan de tre benen på landningsstället. Detta vita ljus försvann i samma ögonblick, som UFOt lyfte från marken.

Under hela händelseförloppet rörde sig inte maskinen och undergick heller inte någon formförändring. Den ändrade endast färg. Observationstiden har av mannen beräknats till ungefär 20 minuter. Han hade ingen klocka men beräknade tiden genom den försening händelsen orsakade.

Trots det faktum att det finns åtskilliga hus i närheten tycktes folk inte ha märkt något osedvanligt. De personer som har tillfrågats har svarat, att de såg på TV hela tiden, men de kan inte erinra sig att det förekom några störningar.

Radiobandspelaren i mannens bil förblev defekt efter händelsen. Det konstaterades, att den efter denna kväll fungerade dåligt. Tidigare hade den gått utan anmärkning. Efter händelsen måste han skruva upp volymkontrollen mer än tidigare och programmen var svåra att höra genom störningar och bakgrundsbrus.

Det andra mötet vid Warneton

Nästan precis fyra månader senare, tisdagen den 6 juni 1972, inträffade ett andra möte. Egendomligt nog skedde det på samma plats som i januari, på samma tidpunkt och under samma omständigheter. Mannen var på hemväg efter en vidareutbildningskurs.

De två varelserna, sannolikt samma som i januari, stod till höger vid vägkanten som ett par liftare.

Precis som vid det första mötet började bilmotorn krångla, men då det ännu var dagsljus kunde han inte konstatera något fel på strålkastarna, eftersom de var släckta. Radiobandspelaren var tyst, då den inte var tillslagen. Vittnet stannade själv bilen då han nådde fram till de två varelserna, som nu var så nära att de kunde röra vid bilen. Mannen satt kvar i framsätet.

Annu en gång kände han en svag "stöt" i bakhuvudet och ett dämpat ljud, som därefter upphörde. Efter knappt 2–3 minuter försvann varelserna plötsligt. De bara upplöstes, utan ljud eller andra reaktioner.

Några få sekunder efter deras ögonblickliga försvinnande började hans radio spela utan att han hade rört den.

Han hade inga svårigheter att starta bilen och köra hem. Visst var han tämligen chockad över detta andra möte men dock mindre omtumlad än vid det första.

Flying Saucer Review Nr 5/1974. Övers.:

Astronom bekräftar argentinska UFO-observationer

En av de många myter som ömt omhuldas av ignoranterna i UFO-frågor är det grundlösa påståendet att "ingen astronom av facket vid någon av jordens alla observationer har ju aldrig någonsin i teleskop iakttagit eller fotograferat något UFO."

Oavsett att denna, mot en hel kår av förväntat dugliga himlaskådare riktade, grava beskyllning om dålig syn och dito fätningsförmåga sakligt och oupphörligt dementerats, upprepas detta falska påstående med en oförtruten idoghet, när argumenten tryter hos de fåkunniga.

I avsikt att tillföra en förnuftsaserad debatt en användbar referenskälla för att bemöta osakliga påståenden, återger jag från ett brev från chefen för Adhara-observatoriet i Argentina, Sr. S. Reyna, hans kompromisslösa syn på saken.

Han skriver bl.a., att "mitt observatorium, ADHARA, är beläget i San Miguel, 40 km öster om Buenos Aires. Det är sant att vi ofta har följt rörelsebanorna hos de UFO:n, vilka vi också har fotograferat, då och då har de lämnat föremål på marken och vi har analyserat sammansättningen på laboratorier.

Ni känner kanske till att södra halvklotet är deras favoritområde, men att de huvudsakligen av fysikaliska och idiomatiska skäl föredrar sydpolen.

Sydpolen är positiv och så är också Van Allen-bältena. Det är anledningen till att de dras åt syd och därmed ett stort gravitationsrum. Dessa visa män utnyttjar detta gravitationsområde. Därutöver kan de med lätthet mottaga radiovågor där. Våra bevakare visar sig ofta, fastän de inte ger oss några anvisningar. . .

På grundval av ovedersägliga experiment finns det ingen anledning till att diskutera (ifrågasätta) UFO:n som en realitet. I Argentina förekommer de ofta, en natt följdes deras färdbanor från 52 observationspunkter, också i närheten av denna stad har de iakttagits. Några gånger har människor tilltalats inifrån UFO:n.

Brevet från Adhara-observatoriets chef, S. Reyna.

SARANDI 65.- Buenos Aires.-
26-11-75 Argentina

Al Sr. THOMAS U. ORR Mis respektuablos saludos.-

Complazco así su carta de pasesos días, y con estas líneas pienso dar breve respuesta a la solicitud.- "El Observatorio ADHARA está en San Miguel (40 km O.), pero, por esto, en esta Capital. Esto por la dirección correcta.-

Se veían que con frecuencia hemos seguido la trayectoria de UFO:n, los hemos fotografiado; a veces dejan objetos en el suelo y cuyos fragmentos han sido analizados en los laboratorios de química.- Bien sabrá Vd que este con ser americano es favorito de ellos, pues penetran en su mayoría por el Polo Sur. Lo hacen por razón física y mecánica automática. El Polo Sur es positivo y las franjas Van Allen también lo son; por eso se rechazan al sur y qued un gran espacio pretergravitatorio. Los naves del espacio lo aprovechan. Además ellos retienen las ondas radiales, las que entiendo con facilidad, pues en América hay solamente tres idiomas.- Nuestros guardas de la Antártica los ven con mucha frecuencia, aunque no los anuncian por mandato. . .

De la REALIDAD de los UFO:n no se discute más, por pruebas irrefutables. En la Argentina pasan con frecuencia; una noche desde 52 sitios siguieron sus trayectorias; hasta en las mismas cercanías de esta Capital han sido observados. También se han posado sobre el suelo en distintos sitios; a veces han conversado con personas en los campos del interior. De los restos dejados sobre el suelo, el mejor examinado químicamente dio por resultado: Componentes: 86,5 % Fosforo; (el de la Tierra es 0-1 %); azufre, manganeso, arcilla. . . Los químicos quedaron extrañados de combinación tan rara, y no terrestre.

A veces alzaron cosas nuestras, hasta un auto y lo dejaron en México. También suelen llevarse animales; varios argentinos anduvieron por el espacio en esas naves; aquí siempre se portaron con mucha amabilidad, aunque las radiaciones de sus aparatos suele ser nociva hasta unos 600 metros. Hemos visto formación de esas naves hasta en número de 15, en evoluciones armónicas.

Generalmente los observamos de noche, queseunque varias veces durante el día. Todos los meses voy a conferencias sobre los aspectos histórico, planetario, mecánico, fisiológico, filosófico, teológico, psíquico. . . todos con datos ciertos pues el examen de los sujetos testigos es total y con fundamento.-

En la brevedad de una página es imposible abarcar un tema tan inmenso.

Disculpe que le escriba en español, pero allí encontrará Vd traductor.-

Un cordial saludo y que sus éxitos sean ilimitados.- Atte. S. Reyna

Av lämningar på marken, vilka till största delen av analyserats kemiskt, har följande resultat erhållits: sammansättningen är till 86,5% fosfor (fosforhalten på jorden normalt 78-79%), sva-vel, mangan, lera. Dessa kemiska ämnen är extraordinära och av en ovanlig sammansättning och icke jordiska.

Tillfälligtvis har de (UFO:n) tagit med några av våra föremål, t.o.m. en bil, vilken lämnades i Mexiko! De brukar ta med sig djur också, åtskilliga argentinar har varit nära dessa rymdskepp, i det här landet har de (UFO:n) alltid uppträtt vänligt även om strålningen från deras maskiner vanligtvis är farlig till ett avstånd på omkring 600 m.

Vi har observerat formationer av dessa rymdskepp i ett antal av 15 i harmoniska manövrer.

För det mesta har de iakttagits nattetid, men åtskilliga gånger också under dagtid. Varje månad håller jag ett möte om de historiska, planetära, mekaniska, fysiologiska, filosofiska, teologiska och fysikaliska aspekterna. . . alltid på bestämda dagar, men undersökningen av ögonvittnenas uttalanden är fullständig och de är tvungna att avlägga ed om att de talar sanning.

På bara en sida är det omöjligt att utveckla ett ämne som är så enormt. . .

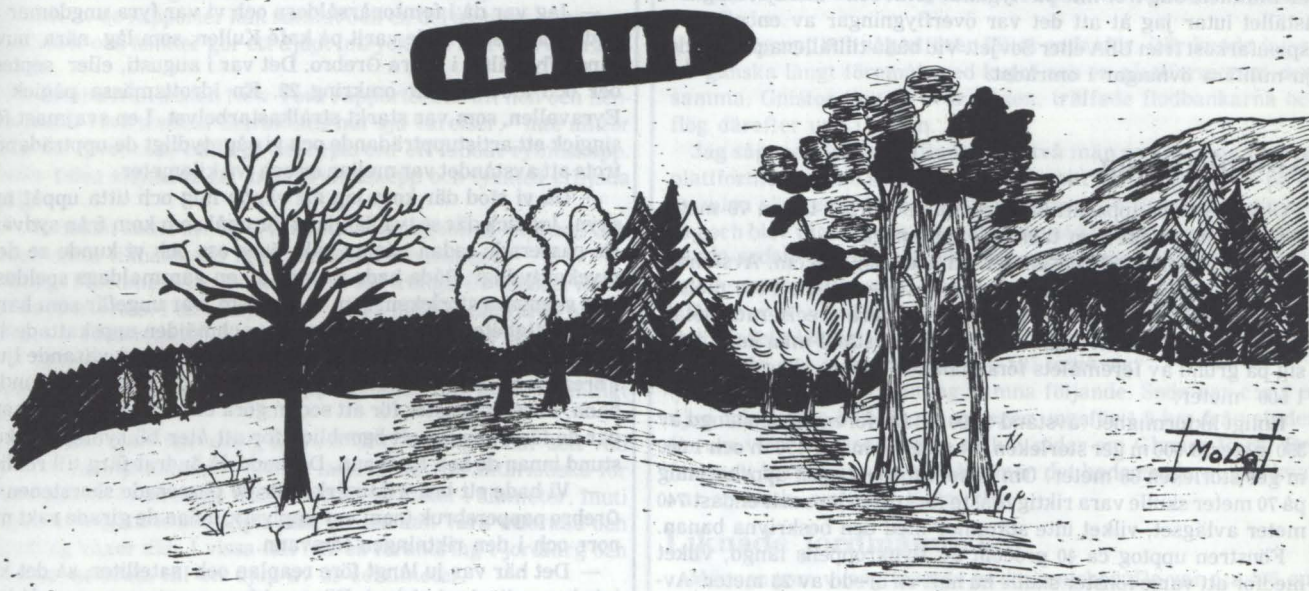
Det är tyvärr svårt att få astronomer att skriftligen bekräfta hur ofta de i allmänhet ser UFO:n, under samtal medger de dock gärna, att de mycket oftare än vad folk tror, ser förbluffande objekt. Sådana iakttagelser görs, trots det faktum att det område som vanligtvis iakttagas genom ett teleskop är synnerligen begränsat och att fokusering inställts på oändligt större avstånd än de inom vilka UFO:n opererar med avseende på jorden.

Thomas U Orr

Cigarrformat föremål passerade två år i följd

Landad farkost insvept i gnistregn

Följande rapport baseras på ett läst brev som inlämnades i CANADIAN UFO REPORT. Öppettillståndet skrivs:

Tisdagen den 2 mars i år kunde Sten-Olof Andersson i Odensåker, 17 km söder om Mariestad, för andra gången i sitt liv iaktta ett stort ljudlöst cigarrformat föremål med sex lysande fönster.

Sten-Olof Andersson, en lugn stadig lantbrukare och utan fallenhet för fantasier berättar för våra utsända:

— Jag var ute i ladugården och såg till en kviga. När jag gick därifrån, fick jag se ett ca 70 meter stort grått föremål med sex lysande fönster med måttlig fart röra sig västerut. Det gick i trädtopphöjd.

— Efter några ögonblick skymdes det av ett hus, varför jag sprang ett tiotal meter bakåt samtidigt som jag tittade på klockan, som visade på 19.27. När jag åter såg farkosten, mättade jag med utsträckt arm och den täckte då tre knogars bredd.

Inga vingar, inget ljud

— Farkosten hade inga som helst likheter med något flygplan och jag kunde inte uppfatta något ljud. Den hade alltså inga pro-

pellrar eller vingar, och ingen kabin. Inte heller förde den några positionsljus och avgav inga avgaser eller liknande. Till formen liknade den en cigarr, tvärare baktill och spetsigare i färdriktningen.

— De sex fönstren var till formen långsmala och ovala upptill och lyste med en avskärmad belysning. Det var stjärnklart med utmärkt sikt och farkosten passerade framför TV-masten vid Skövde. Vad som förundrade mig mest var, att det inte hördes något motorljud. Det fanns två vanliga flygplan i lufrummet samtidigt. Lågt i nordost såg jag ett passagerarplan och i öster ett annat, som jag inte kan ange typen på.

— När föremålet närmade sig horisonten i väster, mot Billingen, sänkte det sig ned bakom ett skogsparti och försvann sedan ur sikte. Själva överflygningen hade då varat mellan fyra och fem minuter. Jag stod kvar en stund och väntade, men någonting mera inträffade inte.

Såg liknande ett år tidigare

Den 11 mars 1975 såg Sten-Olof Andersson ett nästan identiskt föremål på samma kurs. Då var han tillsammans med Bo Eliasson, Igelstorp, och Gunnar Larsson från Skövde.

— Den gången försökte vi jaga ifatt det, berättar Sten-Olof. Bosse körde mot Skövde, men maskinen tog en annan väg. Gun-

UFO-iakttagelser över Örebro år 1928

Brevet från Adhara-observatoriets chef, S. Reyna.

nar, grabben min och jag själv tog vår bil och jagade iväg mot Timmersdala, där det försvunnit. Vi kom fram till festplatsen intill Sjöhaga ungdomsgård vid Lången, men såg ingenting. När jag började backa och vända för att fara hem igen, såg de andra hur maskinen steg från någonstans på andra sidan åsen mot Berg. Den kanske hade landat där? Sedan fortsatte den över sjön bortåt Götenehället.

— Det är svårt att säga vad jag sett för någonting vid dessa båda tillfällen. Jag tror inte på flygande tefat och "utomjordingar". Istället lutar jag åt att det var överflygningar av en ny sorts spionfarkost från USA eller Sovjet. Vid båda tillfällena pågick det ju militära övningar i området.

Kompl tillägg

Observatören uppskattade föremålets storlek till ca 70 meter och med utsträckt arm täckande tre knogar.

En armlängd är 68 centimeter och tre knogar 6 cm. Avståndet till föremålet uppskattades av observatören till ca 4 000 meter, vilket inte på något vis är orimligt av de mera preciserade detaljerna i berättelsen att döma. Det minsta avstånd man kan tänka sig på grund av föremålets försvinnande bakom skogskanten är 1 500 meter.

Enligt likformighet (avstånd 4 000 m) får föremålet en längd av 350 meter. 3 000 m ger storleken 264 m, 2 000 m ger 176 m och 1 000 m ger storleken 88 meter. Om observatörens egen uppskattning på 70 meter skulle vara riktig måste farkosten ha varit endast 740 meter avlägset, vilket inte stämmer med den beskrivna banan.

Fönstren upptog ca 40 procent av flygkroppens längd, vilket medför att varje fönster skulle ha haft en bredd av 23 meter. Avståndet 3 000 m ger då en fönsterbredd av 17,6 m, 2 000 m ger 11,7 m och 1 000 m ger fönsterbredden 5,9 m. Om observatörens uppskattning även här tas med i beräkningarna, får vi en fönsterbredd av 4,3 meter.

När vi en timme efter observationen kom ut till platsen kunde vi konstatera att det pågick militära övningar från F6 i Karlsborg och vid Kråks skjutfält. Dessa övningar var Sten-Olof Andersson väl förtrogen med och han visade oss också på två lysbomber vid 21-tiden.

Är UFO:n intresserade av militära aktiviteter?

Ibland verkar det faktiskt så. Det finns en rad väldokumenterade rapporter från hela världen som tyder på detta. U: I skall i korthet relatera ett fall från Värmland:

Under en militär manöver den 18 november 1974 vid Deje kom ett femtio meter långt UFO in på en höjd av under 200 meter och cirklade över de 150 mannarna.

Föremålet saknade fönster eller andra öppningar. Man kunde tydligt höra ett svagt dån som från ett maskineri inifrån flygkroppen. En major från Göteborgstrakten, som var närvarande vid händelsen, säger sig personligen känna till tre fall, där människor förts ombord i liknande farkoster.

Intervju och utredning: UFO-Mariestad
Illustration: Monica Damm

62-åriga Bertil Andersson från Örebro har kontaktat oss för att berätta om två olika observationer. Den första iakttagelsen gjordes så tidigt som år 1928, varför förklaringar som jetflyg, helikoptrar och rymdskrot ej kan beaktas!

— Jag har vid två tillfällen iakttagit fenomen som förundrat mig ganska mycket, i synnerhet den första observationen, som inträffade så långt tillbaka som 1928, möjligen 1927, i utkanten av Örebro, berättar han.

— Jag var då i femtonårsåldern och vi var fyra ungdomar av båda könen som hade varit på kafé Kullen, som låg nära nuvarande flygfältet i södra Örebro. Det var i augusti, eller september och klockan var omkring 22. En idrottsmässa pågick på Eyravallen, som var starkt strålkastarbelyst. I en svajmast försiggick ett artistuppträdande och vi såg tydligt de uppträdande, trots att avståndet var mellan en och två kilometer.

— Då vi stod där kom jag att vända mig och titta uppåt mot skyn. Jag fick där se två likadana föremål som kom från sydväst. De passerade sedan nästan rakt över oss och vi kunde se dem mycket tydligt. Båda hade formen av en gammaldags speldosa. Den skenbara storleken, som vi såg dem, var ungefär som handfat. Hastigheten var inte alltför stor, och höjden uppskattade jag till mellan 500 och 1 000 meter. Det hördes ett svagt väsande ljud. Föremålens färg var ljus gulgrön och de flög i en något rundad bana. Först mot öster för att sedan göra en tvär sväng mot norr, där de försvann för ett ögonblick för att åter bli synliga en kort stund innan de helt försvann. De hade då ändrat färg till rödlila.

— Vi hade ett bra riktmärke när de passerade skorstenen på Örebro pappersbruk (som var upplyst), innan de girade rakt mot norr och i den riktningen försvann.

— Det här var ju långt före reoplan och satelliter, så det kan inte ha varit något sådant. Däremot fanns meteoror, men då borde de ha förlorat höjd under den långa tid vi iakttog föremålen. Vi såg dem i flera minuter.

— Föremålen borde ju ha setts av många fler, men jag har inget minne av att det uppmärksammades i tidningarna. Det skulle vara intressant om jag idag kunde få iakttagelsen bekräftad av flera, nu när man öppet kan diskutera sådana här fenomen.

— Den andra iakttagelsen gjorde jag ute vid min sommarstuga vid sjön Väringen, en höstkval för tio år sedan. Vi stod och pratade några gubbar, då vi fick se ett föremål komma farande i luften på 4–500 meters höjd. Det var eldfärgat och formen var lik en burk... Det kom från öster och försvann i väster bortom en skogsdunge. Detta iakttogs av många och omnämndes i tidningarna här.

— Naturligtvis kunde det ha varit ett raketsteg. Men vi tyckte det var något underligt, för det såg ut att gå ner i en skogsdunge som ligger strax intill, och vad jag vet så har det inte setts därefter.

— En kort tid efteråt var i i den skogen och plockade bär och svamp. Då upptäckte vi en gran i timmertjocklek, avbruten fem meter ovanför marken. Stora trädstycken låg spridda långt ifrån stammen. Skadan var alldeles färsk och trädet var helt friskt. Det hade inte varit någon storm eller något åskväder i mellantiden och det skadade trädet stod i den riktning där föremålet sågs försvinna.

— Ett märkligt samband? Ja, jag har många gånger ångrat att jag inte gjorde en noggrannare undersökning av platsen.

Intervju: Thorvald Berthelsen

Vetenskapsman påstår att UFOS existerar

En respekterad kärnforskare är övertygad om att UFO:s är verkliga, och att varelser från andra planeter i andra planetsystem besöker jorden.

— Efter 17 års studier och undersökningar är jag övertygad om att bevisen för att planeten jorden besöks av intelligent styrda farkoster utifrån är överväldigande, säger Stanton T. Friedman till Midnight.

Under det sista året har Friedman varit den ende rymdforskaren i världen som ägnat all sin tid åt UFO-forskning.

En del av de rapporter han samlat och en del av hans egna spekulationer och åsikter gör ett djupt intryck och är rentav skrämmande.

En kvinna från staten New York rapporterade att hon och hennes dotter i två timmar betraktade hur sju varelser, "inte alltför olika oss", verkade hålla på att reparera ett landat rymdskepp. Under tiden stannade ett annat rymdskepp och tycktes erbjuda hjälp.

— Kvinnan sade, att de tycktes ta ned någonting i mitten och sedan sätta tillbaka det igen, berättade Friedman.

Enligt Friedmans beräkning har 2 000 troliga UFO-observationer rapporterats. I en tredjedel av dessa fall har närvaron av varelser — Friedman kallar den "critters" — också observerats.

— Efter vad jag hört, är de lika oss, säger Friedman, med två armar, två ben, huvud och kropp liknande oss men väsentligt skilda från oss.

Friedman själv har aldrig sett ett UFO, men han har sett vad han tror vara platser, på vilka de landat. Det karaktäristiska för dessa platser är en ring i marken, 3 till 15 meter i diameter. Inuti ringen är vegetationen tillplattad, jorden kan vara uttorkad och ingenting växer där. I vissa fall har en förändring i jordfärg och struktur noterats till ett djup av 35 centimeter.

En plats i Kanada, som Friedman tyder på närvaron av åtminstone fem rymdfarkoster. Inga spår av något slag ledde till eller från dem. Friedmans lista över upptäckta landningsplatser innehåller mer än 800 sannolika rapporter. Men regeringen har "lagt locket över" dessa bevis, säger Friedman.

— Det största skälet är ganska uppenbart, säger han. Vi skulle vilja kunna kopiera UFO:s sätt att manövrera — sätta upp ett hemligt projekt för att komma på hur det fungerar. Naturligtvis vill man inte tala om för ryssarna vad man gör, och om man talar om det för det amerikanska folket inkluderar man alla andra. Sedan oroar man sig för, att de andra ska räkna ut hur det fungerar, i vilket fall har man fått ett ordentligt försvarsproblem. Och det vill man heller inte tala högt om. För det tredje, och kanske viktigaste: Ingen regeringen på den här planeten vill att dess folk ska börja tänka på sig själva som jordmedborgare — att ägna sina ansträngningar, sin energi och lojalitet åt planeten i stället för åt den nationella regeringen — för spelets namn på den här planeten är makt, och sättet att spela, det kallas nationalism.

Varifrån kommer de? Friedman kan bara gissa, men han tror att de kommer från en planet i något solsystem i vår egen vintergata, inte alltför långt avlägsen.

— Jag tycker inte, att det finns några goda argument mot att UFO:s existerar, förklarar han. Att resa till stjärnorna är möjligt men den kunskap vi har i dag, och utan att överträda de fysiska lagarna, och inom rimlig tid, låt oss säga under 50 år, kan vi komma till närbelägna stjärnor.

Källa: Midnight 1976-02-09

Översättning: Gunilla Hellgren

Landad farkost insvept i gnistregn

Följande rapport baseras på ett läsarbrev som infördes i CANADIAN UFO REPORT. Uppgiftslämnaren skriver:

"Jag var med om en märkvärdig händelse en natt tidigt i februari 1970, i Montana i närheten av Glacier Park.

Två väninnor till mig och jag själv hade åkt ut till vår stuga vid Flat Head-floden. Vi var uppe till sent på natten och njöt av full-månen som sken på den mycket djupa vita snötäcket.

Vid pass kl ett på morgonen gick vi till sängs. Jag låg och funderade i sovrummet i övervåningen, då mitt rum plötsligt lystes upp som om någon hade slagit på bilstrålkastare rätt in genom fönstret, vilket i och för sig var en omöjlighet, då stugan vetter ur mot floden.

Jag steg upp och såg ut över fältet nedanför. Där kunde jag se ett ganska långt föremål med kupol och en plattform runt densamma. Gnistor flög ut över floden, träffade flodbankarna och flög därefter upp i luften.

Jag såg, vad jag uppfattade vara två män som sprang runt på plattformen på den sidan, som var åt mitt håll. Jag ropade på en av mina väninnor, att hon skulle komma och titta, hon kom och såg och blev illamående. Hon lade sig ned någon minut men återvände sedan och iakttog även hon gnistregnet. Ljusskenet påminde om svetsgnistor.

Jag tror att vi måste ha tittat på företeelsen i minst en halvtimme, då det plötsligt blev helt mörkt ute och föremålet försvann, innan vår syn åter anpassat sig till mörkret.

Till svar på frågor kan jag nämna följande. Snön var c:a 2 m djup och stugan är belägen i skogen ungefär 1,5 km från staden Corum vid Flat Head-floden, 23 km söder om Glacier Park. Det fanns ett berg tvärs över floden men det hade eroderat och kvar var en bank, omkring 150 m hög.

Liknade jordmänniskor

Männen som vi såg liknade jordmänniskor. De var c:a 175 cm långa, klädda i något som liknade snödräkter men var barhuvade. De arbetade och gick som vilken människa som helst.

Kanten runt kupolen var åtminstone två meter bred, eftersom männen sprang omkring på den utan besvär, och det verkade inte vara trångt om utrymmet. Översidan av kupolen var så kring-svärmad av gnistor, att den endast kunde ses som en skugga. Gnistorna flög från kanten upp över kupolen och lyste upp hela omgivningen med ett skarpt gult ljus. Gnistorna var i huvudsak gul-vita och blå-vita, de senare liksom från en svetslåga. Dessa gnistor var stora och flög upp ovanför kupolen, utöver floden och träffade banken på andra sidan för att därefter stiga rätt upp i luften och falla tillbaka in i vattnet med ett fräsande ljud. Detta pågick i c:a 30 min.

Vi stod innanför en dörr på glänt, vilken ledde ut till en liten förstuga. Hela fältet på omkring 800 kvm var liksom i brand. Varför vi inte blev panikslagna, förstår jag inte. Inte heller var vi rädda. Så plötsligt blev det nedmörkt, så att man inte ens kunde urskilja konturerna av ett träd. När det så småningom klarnade upp, var UFO:t borta.

Männen kom från andra sidan skeppet och sprang runt uppe på kanten till motsatta sidan. Därefter kunde man se dem göra något i närheten av kupolen. Jag vet inte, om de först hade varit nere på marken. Skeppet stod på marken och var uppskattningsvis 7 à 8 m brett (diameter) och omkring 20 m i omkrets.

Uppgifterna insända av Mrs. Leona Nielson, Walla Walla, Wn., USA.

Ur "Skylook"

Översättning: Thomas ü Orr

Atomkrig utplånade gammal planet — de överlevande landade på jorden

Sovjetiska toppvetenskapsmän har för första gången avslöjat nya bevis för att en planet kallad Faeton en gång gick i en omloppsbana runt solen och förintades av en termonukleär explosion, utlöst av en avancerad ras humanoider.

Vetenskapsmännen har analyserat glasliknande partiklar, kallade tektiter, som föll ned på jorden från yttre rymden, och de tror att dessa partiklar kastar nytt ljus över mysteriet med Faeton, vilken, innan den förintades, var en systerplanet till jorden.

Aldrig tidigare har ledande ryska vetenskapsmän samtyckt till att diskutera sina undersökningar av tektiter funna i ryska Karakorum-öknerna. Bland deras häpnadsväckande teorier var:

- Ett atomkrig utplånade alla inneboende på planeten, och endast de som då kan ha varit bortta från Faeton — i rymden — kan möjligtvis ha överlevt.

- De överlevande landade på jorden, och inspirerade antagligen till de gamla legenderna om gudar som kommer i eldvagnar.

- Asteroidbältet, som ligger i en bana runt solen, är antagligen rester av den exploderade planeten.

Professor Evgeni Krinov, chef för Sovjetkommittén för meteoriter, berättade för Enquirer:

— Tektiter kommer till oss från området vid asteroidbältet, en ring av stenspillror som cirklar runt solen mellan Mars och Jupiters omloppsbånar. Enligt en teori, går asteroidbältet runt solen längs en bana som Faeton, vilken inte längre existerar, en gång följde. Vi tror, att den här planeten utplånades på grund av en termonukleär explosion på dess yta, och att asteroidbältet är vad som återstår.

Explosionen termonukleär

Professor Felix Zigel vid flyginstitutet i Moskva säger, att explosionen som frambringt tektiterna måste ha varit termonukleär, ty endast en sådan explosion kan framkalla den intensiva hetta som behövs för att bilda tektiter, en kombination av metaller sammansmälta till glasliknande kulor av ungefär en valnöts storlek.

— Vad som hände var antagligen en termonukleär katastrof förorsakad av ett krig mellan civilisationer på Faeton, säger professor Zigel. Ingenting mindre än detta kan ha åstadkommit ett så ödesdigert resultat. Fragment av Faeton, tektiterna, nådde jorden, sade professor Zigel. Men något som förvånade oss, var att aldrig någon tektit hade påträffats i Sovjetunionen, fastän de har påträffats i Australien, på Filippinerna och i Tjeckoslovakien. Men den nya upptäckten ändrar allt, sade han. Tektiterna tycks ha fallit i en cirkelbåge från Australien och Filippinerna genom Sovjetunionen till Tjeckoslovakien.

— Detta antyder att de alla föll samtidigt, resultatet av en enda stor explosion i rymden, kommenterar doktor Zigel. Om de hade kommit vid olika tillfällen hade de spritts över hela jorden på grund av att jorden hela tiden ändrar position.

Faetons förstörelse total

Professor Alexander Kazantsev, som föreläser om rymden vid Moskvauniversitetet, förklarar:

— Faetons förstörelse blev total. Civilisationen utplånades. Men han tillade att eftersom deras kunskap om termonukleär energi var så avancerad, var Faetoninvånarna antagligen också mycket avancerade rymdfarare — de hade antagligen astronauter i rymden vid tiden för explosionen.

11 flygande skivor kom susande ...

Skolpojken Claes-Tomas Nyvelius blev ordentligt uppskrämd, då han vid 19-tiden den 17 november 1973 överraskades av en hel formation UFOs, som passerade över John Hedins väg i Mariestad. Det var vackert, stjärnklart väder, då iakttagelsen gjordes.

— Jag kom åkande på min moped längs John Hedins väg. klockan var väl ungefär sju—halv åtta på kvällen, när tändkabeln hoppade ur och den stannade. Jag böjde mig ner och satte i den och sedan jag gjort det, tänkte jag att Kohouteks komet kanske syntes. Jag tittade nedåt horisonten i NNV. Men i stället för kometen fick jag se en V-formation av 11 st lysande skivor komma mot mig.

— Jag blev hemskt rädd och stod bara och stirrade upp mot dem. De var snart rakt över mig, och då såg jag att var och en av farkosterna hade något som liknade en vit lampa längs fram och att de alla hade en färg som liknade nykromad plåt.

Plötsligt var de som bortblåsta. Jag hann inte se vart de tog vägen, eftersom de måste ha gått med en fruktansvärd hastighet. De hade hela tiden hållit en perfekt formering, och varje skiva höll exakt samma avstånd till framförvarande. Det var aldrig någon svårighet att räkna dem, och jag uppskattar observations-tiden till 10—15 sekunder, varunder inget som helst ljud hördes från dem. Hastigheten var som ett vanligt passagerarplans på deras vanliga höjd.

Storleken var däremot mycket svår att uppskatta, eftersom det hela hände så fort och jag var mycket uppskakad, men jag gissar att varje föremål hade en diameter av ett finger på en utsträckt arm.

Så fort de försvunnit hoppade jag på min moped så fort som möjligt och åkte därifrån med skakande armar.

(UFO-Mariestad)

— Dessa astronauter hade inget hem att återvända till, sade han, så de for till den planet, vars betingelser mest liknade deras egen — de for till jorden. Detta kan förklara ursprunget till de gamla legenderna om gudar som kom till jorden i eldvagnar. Erich von Däniken påstår sig ha upptäckt spår efter utomjordiska besökare på många platser på jorden.

Faeton fick sitt namn på 1950-talet av en rysk vetenskapsman efter en grekisk gud, om vilken legenden säger att han kraschade och förolyckades i en eldvagn.

En av NASA:s toppvetenskapsmän, doktor John O'Keefe, geofysiker och expert på tektiter, säger att det är en rimlig teori att Faeton exploderade och bildade asteroidbältet. Han håller också med professor Zigel om att termonukleära explosioner inte kan uppträda av en händelse, utan till det behövs det "intelligent tänkande".

Källa: National Enquirer 1975-10-14
Översättning: Gunilla Hellgren

Fakta och teori kring antimateria

När vi ser oss omkring i vårt arbete, när vi krattar löv i vår trädgård, eller gör något annat, ser vi överallt i vår omgivning en värld uppbyggd av atomer. Dessa atomer har en positiv kärna och elektroner med negativ laddning. Vår värld äger de förutsättningar och de egenskaper en sådan atommodell har.

I skolan lärde vi oss att vanligt koksalt består av grundämnet klor och natrium. De båda grundämnena var för sig har atomparkelsammansättningar, vilka ger dem egenskaper som gör dem giftiga. Dessa egenskaper förändras märkbart genom sammankopplingen av atomerna till saltmolekyler. Den nya sammansättningen (molekylen) är t.ex. inte giftig.

Vi går över till antimateria, eller antiatomer, vilka har negativt laddad kärna (antiproton) och positivt laddad "elektron" (vilken då kallas för positron) snurrande runt kärnan. Kärnans vidare sammansättning och egenskaper är ganska okända. Man kan dock anta, att antiatomens sammansatta kärna inte nödvändigtvis måste vara lika eller ha samma egenskaper som vår kända världs atommateria.

Vi kan t.ex. nämna grundämnet järn (Fe 56), som innehåller 26 protoner och trettio neutroner. (Plus en mängd andra, mindre olika partiklar). Detta är en vanlig atom, men man kan inte utgå ifrån att antijärnatomen är exakt lika sammansatt, eller över huvud taget att antiatomen med atomnummer 56 har samma beståndsdelar i kärnan som vårt kända järn. Detta måste ge antiatomen helt andra egenskaper. (Jämför koksaltliknelsen!) Vårt vanliga järns egenskaper känner vi till, men antiatomens "järn" kan ha annan färg, hårdhet, kristallstruktur, giftighet, annan smältpunkt eller annat kraftfält eller vara genomskinligt.

Med andra ord: En antivärld skulle, om den existerar, se helt annorlunda ut än vår värld. Antivärldar bör lyda delvis under andra naturlagar och bestå av annat material än jorden. Liv på en sådan planet måste ha helt andra förutsättningar än hos oss. Antingen bättre eller sämre.

Är gamla stjärnor början till nya?

Urbränslet i nya stjärnor är väte, och jag vill hävda att ett lätt grundämne som väte icke kan skapas i kärnan, av ett stort objekt med hög täthet exempelvis ett galaxcentrum, utan på skapelsestället måste råda låg täthet.

Rymdens materie-anhopningar expanderar ständigt, bl a vår egen galax.

Utan pånyttfödelse skulle ett tomrum bli följden av expansionen.

Ett i rymden befintligt gasmoln förtätas till stjärnor, vilka har en viss livslängd, under vilken deras väteförråd ständigt minskar — stjärnan åldras.

Sista fasen i en stjärnas utveckling blir ofta att den drar sig samman och exploderar som en supernova. Allt lättare material och det mesta av stjärnans materia slungas ut i rymden i denna gigantiska explosion. Kvar blir en liten men mycket kompakt kärna, som brukar kallas för neutronstjärna. De utslungade materiemassorna bildar ganska snart klotform, och kallnar så småningom till många små klot. Efter årmiljoner kanske de uppfångas av någon stjärna och blir till en planet kring den.

Otroliga mängder energistrålning av olika slag, radio, infra, synligt ljus och högfrekvent ultrastrålning slungas samtidigt vid supernovasmällen ut i rymden. Radiogalaxer och kvasarer utsänder också oerhörda mängder kosmisk strålning, (energi). Den s k tomma rymden genomkorsas ständigt av dessa energier.

Varje sådan energipartikel (atomparkikel) kolliderar förr eller senare med andra atomparkiklar och andra kraftfält i rymden, varvid nya väteatomer bildas ur tomma intet. Vad har hänt? Jo, en skapelse har ägt rum. Den gamla stjärnans energi har övergått till nya väteatomer. Strålningen har blivit till materia igen.

Av dessa väteatomer bildas under årmiljarder nya gasanhopningar, som blir till nya stjärnor. Cirkeln är sluten. Vi är tillbaka vid utgångspunkten.

Rymden förnyas ständigt. En växelverkan mellan två olika energitillstånd — energi och materia äger rum. Rymden är ändlös i rummet och även i tiden, eftersom denna pånyttfödelse äger rum. Energin förbrukas ej utan genomgår endast en förändring och en förflyttning. Den finns alltså kvar. Den är oförstörbar.

C A MATTSSON

Att hyra:

NY OCH BÄTTRE STILLFILM för föredrag och undervisning

Den förra diabildserien om UFO har nu ersatts av en ny och förbättrad upplaga som är synnerligen enkel att handskas med. Filmen utgör en lättillgänglig information i UFO-frågan. Stillfilmen kan rekommenderas åt tex föreningar och skolor. Det är enkelt att hyra filmen. Kostnaden är 25 kronor+porto. För vidare information tag i god tid kontakt med

KÖPINGS UFO-FÖRENING

Box 151, 731 01 Köping
Telefon 0221/310 26

LÄS
SVEN MAGNUSSON'S
UFO-BOK!

"Jeg kan kun anbefale såvel nye som ældre UFO-interesse-
rede at købe og læse bogen."

C. H. i UFO-Nyt

"...en virkelig bra grundläggande presentation av några
olika aspekter på problemkomplexet."

Anders Liljegren i Nyhetsblad
från Arbetsgruppen för ufologi

"...i huvudsak en sammanställning av de artiklar som SM under
årens lopp publicerat i Sökaren. Boken griper alltså inte över hela
området utan redovisar, som förordet uttrycker det, "fragment av
hela UFO-fältet". Men det är väl valda fragment — artiklar om Con-
donrapporten och om Hynek, rader av kontaktfall, humanoider
och landningar, och en trevlig utflykt till tokarna i utkanten. Allt
dessutom presenterat utifrån SM:s årligt sökande och definitivt fa-
natismfria livsuppfattning. En bra tefatsbok."

Roland Adlerberth i Jules Verne Magasinet

"Författarens redogörelse för UFO:s är hållen i en lugn
och nästan ödmjuk ton. Den utgör ett välgörande inslag
i en debatt som ofta snedvridits av kategoriska påstå-
enden."

Tord Hall i Svenska Dagbladet

"Boken är trevligt skriven --- och den ger en god inblick i UFO-
problematiken."

Peter Ekström i Bokrevy

"...en balanserad inlägg, som inte propagerar för någondersidan. Han
låter rentav läsaren själv få ta ställning — och det är sällsynt i den in-
flammerade tefatsdebatten!"

Ulf R. Johansson i Kvällsposten

Sven Magnusson "Flygande tefat"...

vad säger
vetenskapen?

Zindermans

Sven Magnusson
"FLYGANDE
TEFAT" ...
VAD SÄGER
VETENSKAPEN?

Ca-pris 45:— inkl
moms (inb.).
I bokhandeln eller
direkt från

ZINDERMAN'S
FÖRLAG

Box 310,
401 25 Göteborg 1.
Tel. 031-13 78 32